

Giới thiệu Yêu Hậu Đừng Đi Trầm Lại Sửa Tường

Nàng vô tình bị xuyên không nhưng lại xuyên qua đây bất ngờ bị mọi người tấn công đã vậy đã vậy ông trời còn tặng cho nàng mấy tia sét nàng không biết chuyện gì đã xảy ra với mình.

Nhưng hần lại cứu nàng, cứu nàng từ trong biển lửa, nàng sợ hãi khóc rống lên sau đó bình tĩnh lại liền đi theo hần. Hần cẩn thận, tỷ mỉ, hần thân thiết, hần từng làm nàng cảm động, nhưng tình yêu của hần lại làm cho nàng cẩn thận.

Liệu đã có chuyện gì xảy ra với nàng và nàng sẽ sống như thế nào mời các bạn đón xem truyện Yêu Hậu Đừng Đi Trầm Lại Sửa Tường.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đừng Đi Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Mở cửa

Đêm khuya yên tĩnh bỗng có một tiếng động không lớn vang lên cắt ngang sự yên tĩnh đó, lại thêm vài tiếng chó sủa khiến cho mọi người bị dọa sợ mà trở nên hoảng loạn.

Cách đó không xa trong một ngõ nhỏ, người bán hạp đang quan sát chiếc bảng hiệu, Khắc Lăng đang đứng bên dưới chiếc đèn đường, ánh sáng mờ ảo của chiếc đèn chiếu đến càng làm cho hần thêm thần bí, dáng người cao gầy hai tay thì vòng lại trước ngực, tai trái đeo một chiếc khuyên tai hình một quả ngọc màu lam thủy tinh sáng chói khiến mái tóc ánh thêm một tầng màu sắc. Gió đêm thổi xoáy khiến những sợi tóc trở nên hỗn loạn nhưng lại tăng thêm một phần cuồng dã.

tiếp đó lại xuất hiện một chiếc xe dừng lại trước cửa. một bóng hình xinh đẹp xuất hiện trên con đường nhỏ hẹp, trên tay cầm một sợi dây xích màu đen, cổ áo hình chữ V, làn váy ôm sát bên người buông nhẹ xuống, trên váy đặc biệt thêu một đóa hoa màu tím khiến người mặc càng lộ ra vẻ cao quý, mái tóc rối tung xòa trên vai nhưng lại thể hiện một nét tinh tế khiến người ngoài thêm phân vân. đôi tay vừa dài vừa nhỏ vương ra đưa cho phu xe một ít ngân lượng. rất nhanh sau đó chiếc xe đã tiến vào một cái trong ngõ nhỏ mất hút.

xung quanh không khí yên tĩnh lại có một chút quỷ dị, trong con ngõ nhỏ hẹp, xuất hiện căn nhà cũ nát có chút ảm thấp. trong bóng tối lại tăng thêm một tầng thần bí mang theo cổ hơi thở xưa cũ.

vì quen thuộc nên nhanh chóng tìm được cửa ngôi nhà, liền vội vàng vàng tự mình mở sợi xích màu đen ra, bên trong yên tĩnh đặt một cái bàn đã quá cũ kĩ bên trên chiếc bàn đặt một chuỗi đồng chính xác đó là một cái chìa khóa.

Cầm lấy cái chìa khóa đem chiếc cửa sắt mở ra, một đạo âm thanh chói tai vang lên xuyên qua màn đêm yên tĩnh, khiến cho nam tử đứng ở đầu căn ngõ nhỏ bị bùng tỉnh, trên đây trầm tĩnh ấy mất nổi lên một tia gọn sóng.

căn ngõ nhỏ yên ắng vắng lặng ngay thường ngay cả kẻ trộm cũng không thèm đến thăm một chút, vì thế đối với nàng mà nói thì thật không cần phải lo lắng về đêm sẽ gặp chuyện không may.

đôi chân nhỏ dài vừa mới bước vào cửa lâm lâm vũ liền dừng lại. một vật nhỏ bé xinh đẹp bay theo đường vòng cung rồi hạ xuống. cứ như vậy đôi giày cao gót liền bị nàng tùy ý vứt bỏ ở bên trong phòng.

Xoa xoa chỗ đau trên đôi chân nhỏ nhắn, trong mắt hần chứa toàn là nước mắt, thời điểm nhìn về phía đôi giày còn mang theo tức giận.

Cái miệng nhỏ nhắn nhất thời bị móp méo trông rất mất tự nhiên. trong lòng nói thầm, nếu trên thế giới này nam nhân đều mang giày cao gót ra đường thì sẽ như thế nào đây? Chỉ tiếc giày cao gót trời sinh là vì nữ nhân mà tồn tại.

Đi đến chiếc ghế sofa gần đó, vì cả ngày mệt mỏi nên không thèm để tâm đến mặt mũi, lâm lâm vũ giống một đóa hoa bay xuống trên chiếc ghế sofa cũ kĩ thật sâu nhắm mắt lại. phòng trong liền vang lên tiếng hít thở thật nhỏ mà đều đều của nàng.

Tên kia nam tử đứng ở bên ngoài cửa sắt nhíu mày lại, trong lòng khó khăn lắm mới bình tĩnh lại được, mà trên cửa sắt nàng còn chưa bỏ xuống cái chìa khóa, trên mặt lộ vẻ đáng yêu, hần khẽ mỉm cười. đứng hần mỉm cười.

"Thùng thùng." Vài tiếng gõ cửa, thế nhưng không ra mở cửa.

Hần nhẹ nhàng kêu nàng dậy nhưng lại sợ dọa đến nàng, "Tiểu Vũ, có thể mở cửa cho ta được không?"

thế nhưng từ đầu đến cuối Trong phòng cũng không có một tiếng trả lời. hần đột nhiên cảm thấy sợ hãi, nhưng lại thắc mắc có phải hay không nàng đi tắm rửa cho nên không có trả lời hần.

chiếc cửa sắt lại được mở ra nặng nề phát ra âm thanh chói tai, mà lúc này lâm lãnh vũ đang nằm ngang ở đầu kia chiếc ghế sofa nhẹ nhàng nhú nhủi dậy nhưng rất nhanh lại giãn ra.

trong phòng, dưới ngọn đèn mờ ảo, nàng lười biếng rất giống một con mèo nhỏ, lúc ngủ nàng rất giống khuôn mặt của một đứa nhỏ, đôi môi nhỏ bé hơi cong lên, thỉnh thoảng lại liếm liếm khoe miệng, giống như đang nhấm nháp cao lương mỹ vị.

cẩn thận đi vào trong phòng, hần gắt gao đóng cửa, lại cố gắng hạ thấp tiếng ồn làm nhỏ đi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Dùng Đi Trảm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Ta là vì ngươi mà đến

Trong căn hộ nhỏ, chia ra làm hai phòng, bốn phía đều tản ra mùi hương nhàn nhạt mà quen thuộc của nàng. Ánh mắt vẫn dừng lại trên người lâm lãnh vũ, cánh tay dài vương tới, dễ dàng đem nàng xiết sao ôm lấy, trên mặt toát ra nụ cười hạnh phúc, "Tiểu Vũ, mặc kệ ngày mai thức dậy, người đánh ta cũng tốt, mắng ta cũng tốt, nhưng ta sẽ không bao giờ bỏ lại ngươi một mình nữa đâu."

hần hôn lên đôi môi của nàng, nhắc chân đem nàng ôm trở về phòng trong.

Bên người cổ áo đột nhiên buông xuống, hần liền phát hiện ra nàng không cần ra trận cũng đủ làm cho khuôn mặt hần thoáng chút cứng đờ, không biết làm sao liền đem nàng đặt trên giường, rồi vội vàng đem tấm chăn trên giường kéo lên che lại.

cho dù là nàng đang ngủ thế nhưng đôi chân vẫn không thật thà duỗi dài ra, một cước đá văng tấm chăn trên người. tấm chăn bị vén lên hơn phân nửa, lộ ra ngoài đôi chân nhỏ nhắn trắng nõn khiến hần nóng chảy cả ánh mắt.

Nam tử ảo não lấy tay vuốt vài sợi tóc qua một bên, tiện thể chỉnh sửa lại tấm chăn đem nàng bao trùm lại.

trên mặt nàng trang điểm thật dày đem nàng từ một người bình thường trở nên diễm lệ. thấy trên khuôn mặt nàng có thể lấy ra một lớp phấn thật dày, đáy mắt bông có một mảnh bất đắc dĩ.

lúc này, hần chỉ có thể lấy điện thoại cầm tay ra lên mạng học cách tháo trang sức xuống, ai ngờ trên thế giới này chuyên gia về việc này quá nhiều mỗi người chỉ một cách khác nhau, nhiều đến mức khiến hần muốn lập tức muốn bỏ đi. nhìn rất nhiều chuyên gia đề nghị khoe mắt hần nhin không được mà run rẩy một trận!

Thật vất vả lắm hần mới rút ra được kết luận, dựa theo trên mặt sản phẩm có chỉ cách sử dụng đi đến bàn trang điểm của nàng, trên bàn lập tức hiện ra một đồng chai chai lọ lọ, đôi mắt nam tử lập tức bốc lên một tầng hắc tuyết nhìn chằm chằm vào mấy tầng ngăn kéo, trên các tầng đều được ghi dòng chữ rất rõ ràng.

Tầng thứ nhất: đồ trang điểm;

Tầng thứ hai: kem dưỡng phẩm;

Tầng thứ ba: trang sức;

Tầng thứ tư: băng vệ sinh.

Nhìn đến hần quả muốn học máu

Quay mặt về phía này thì thấy một đồng chai chai lọ lọ. trên mặt hần lộ vẻ khó hiểu nhìn nàng mờ miệng, "Tiểu Vũ, ngươi mỗi ngày đều dụng một đồng mỹ phẩm như thế không cảm thấy khó chịu sao?"

thấy người trên giường không có phản ứng hần cũng không nhiều lời nữa. đau lòng nhìn thân thể nhỏ nhắn của nàng. ngủ bộ dạng lúc nàng ngủ thật giống trẻ con, đôi lúc cái miệng nhỏ nhắn còn cong cong lên trông rất đáng yêu, hai má phình phình trên khuôn mặt nhỏ nhắn thật làm cho người ta nhìn không được muốn nhéo vài cái.

Nói thật, hần đúng thật là có nhéo vài cái, nhưng lại nặn ra một tầng phấn, may mắn lại nhú nhủi lại lấy trong ngăn kéo ra vài món mỹ phẩm tẩy trang, bắt đầu thực hiện công trình vĩ đại đó là tẩy trang cho nàng.

Đầu tiên là đổ chút dầu tẩy trang vào tay sau đó thoa lên trên mặt để trôi đi lớp phấn, khiến cho tay hần đều dính dầu. trong lòng dâng lên một mảnh bất đắc dĩ, thầm nghĩ sẽ không bao giờ để nàng có cơ hội trang điểm nữa.

Thật vất vả mới tẩy trang xong cho nàng liền hiện ra một không mặt thanh lệ. hần thở dài một hơi trên khuôn mặt cũng dính đầy phấn trang điểm nhưng

lại nở ra một nụ cười thỏa mãn.

"Vũ nha đầu, ngươi biết không ta là vì ngươi mà đến. chắc chắn ngươi không biết." hần Thống khẽ lấy tay đập lên lồng ngực của mình, nơi đó rất khó chịu giống như bị hàng ngàn con kiến cắn trên người, "Ta hận ta, rõ ràng ta đã sớm yêu ngươi nhưng lại cố chấp để ngươi rời đi, để ngươi sống thật khổ sở. tất cả đều là do người ta dựng lên. nếu lúc trước ta không có rồi thì ngươi có còn ở tại chỗ đó chờ ta sao?". thế nhưng mà trên đời này lại không có chữ "nếu".

Đáng tiếc người nằm trên giường đã sớm mệt mỏi đến không thể dậy nổi rồi. vì thế lần này hần nói gì nàng đều không nghe thấy, bàn tay trắng nõn nhỏ bé găt gao nắm chặt, hần liền vén ống tay áo lên vì nàng mà xoa bóp, lại vô tình chạm vào vết chai bên trên cánh tay mỏng manh của nàng lại càng thêm đau lòng.

hần nâng tay nàng lên cố gắng bảo vệ làn da bên ngoài đôi tay của nàng, tình tế giúp nàng sưởi ấm, trong lòng có chút sợ hãi đến ngày mai.

Lại không biết rằng hai người bọn họ nhất định "hữu duyên vô phận!" (ciel: hình như câu này có nghĩa là "có duyên nhưng không có phận" vì chữ phân có nghĩa là chia đôi nên mình đoán thế)

Vận mệnh bánh răng vẫn tiếp tục xoay vòng. .

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đừng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ngươi là vì ta mà đến

Trên con đường tối lơ mờ, Lâm Lãnh Vũ mặc một chiếc áo ngủ, mang theo một đôi dép lê hình picachu trông rất đáng yêu, trên mặt lộ vẻ mờ mịt .

một luồng khí nhẹ thổi qua, trước mắt hiện ra một nữ tử xinh đẹp, trên người mang một bộ quần áo thời cổ đại được làm bằng tơ tằm. cái tiểu yếm màu hồng hồng lộ ra bên ngoài trông rất kiều gọi. da thịt thì trắng như tuyết, áo choàng bằng lụa như những sợi tơ uốn lượn trên cánh tay. chột, khoe môi vì vì khẽ nhếch lên, mang theo một cổ yêu mị lại tăng thêm một phần xinh đẹp lạ thường. chính là lúc này nữ tử kia đang đạp hoa lan hướng nàng chậm rãi đi tới.

Lâm Lãnh Vũ ngơ ngác nhìn nàng ta, dường như là nhìn thấy người bên cạnh chính là hồ ly tinh ngàn năm Tô Đất Kỳ, cánh mũi cao thẳng, cái miệng mịn màng lại nhỏ nhắn giống như quả anh đào, mắt nhìn về phía Lâm Lãnh Vũ, nhìn không ra một tia gọn sổng.

Trên mặt không hiểu sao lại mang theo một tia hưng phấn, một phát liền bắt được Lâm Lãnh Vũ trong tay, đôi môi đỏ mọng khẽ hé ra, giọng nói giống như âm thanh của tiếng chim sơn ca, "Ta rốt cuộc cũng đợi được ngươi rồi."

"Chờ ta?" Lâm Lãnh Vũ trong lòng một hiện lên một trận nghi ngờ, theo bản năng từng bước lui về phía sau dần tạo ra khoảng cách giữa các nàng, dần dần đầu óc cũng thanh tỉnh không ít liền hỏi, "Nơi này là nơi nào?"

Nghe vậy, nữ tử liền nâng tay áo che miệng cười yếu ớt vài tiếng nói "Nơi này là huyễn hư không giới."

"Huỷ hư không giới? tại sao ta lại ở đây?" Hai mắt nhìn không được liền hướng xung quanh nhìn thử. đập vào mắt là một mảnh tối om nhưng lại rõ ràng nhìn thấy, ở xa xa thỉnh thoảng lại bay ra vài luồng khói màu trắng, nội tâm vì sợ hãi liền đập vài nhịp, tâm lung ướt đầm một tầng mồ hôi lạnh. gió thổi nhẹ nhẹ lại mang theo sự ẩm ướt làm thân hình nàng không khỏi run lên.

"ngươi sao có thể ở đây?" Nữ tử trên mặt bao hàm ý cười lặp lại lời nói của nàng, liễu diệp giống như giữa chừng dừng lại, mang theo trêu tức nói, "Ngươi là do ta mà đến."

vài chữ này giống như một tòa núi lớn nặng nề đặt ở trong lòng nàng, nàng dám khẳng định vận của nàng không có một người nào có bộ dạng "họa quốc khuyên thành" như thế, "Tiểu thư, cầu xin ngươi dù có nói dối cũng phải nói cho giống xú! Ta có thể khẳng định nói cho ngươi biết, ta - không - biết - ngươi, OK."

"OK?" Nữ tử lắc đầu lộ ra vẻ mặt phủ định, "Hiện tại không biết, cũng không có nghĩa là về sau không biết, ta gọi là Quỷ Trời Lạnh, xin hỏi quý danh của tiểu thư?"

Ta không nghe lầm chứ, Lâm Lãnh Vũ trừng lớn hai mắt, toàn diện đánh giá nữ tử này hoài nghi có phải hay không đầu óc nữ tử này đã bị hỏng rồi, "Ngươi tên quái (lạ) ta không trách ngươi, dù sao tên cũng là do người nhà ngươi đặt. nhưng điều này cũng không ý nghĩa gì. Dù sao ta cũng là vì ngươi mà đến không có trông cậy vào ngươi có thể đưa ta về nhà, nhưng ít nhất ngươi cũng phải chỉ cho ta con đường về nhà chứ?"

Lại nói tiếp, đây cũng là sự nhượng bộ hớn nhất của nàng. nếu nàng ta vẫn là dây dưa không rõ thì đừng trách nàng trở mặt vô tình.

đụng quỷ không sợ, chỉ sợ bốn tiểu thư không có sức lực để chạy thoát thân.

Đột nhiên sắc mặt nữ tử tựa tiểu phi tiểu (cười như không cười) bước một bước lớn đến bên người nàng, đầu ngón tay mềm nhẹ không mang theo bất cứ tia cảm tình nào vung qua môi của nàng làm nàng run lên. theo sau đó là một cổ âm thanh dễ nghe vang lên mang theo một cổ mê hoặc sức quyến rũ, "Tên của ngươi là gì? nói cho ta biết, để ta còn tìm người yêu của ngươi sao đó ta sẽ đưa ngươi rời đi hư giới."

Giây tiếp theo, khí lực cả người Lâm Lãnh Vũ như bị hút hết, nâng lên mí mắt nhìn nữ tử kia, ánh mắt có chút mơ màng hồi đáp, "Là ngươi nói chỉ cần nói cho ngươi, tên của ta, ngươi sẽ đưa ta rời đi địa phương quý quái này."

Nữ tử nghe vậy, liền gật đầu thật mạnh. như là cho nàng một viên thuốc an thần.

"Như vậy được rồi, xem như ngươi rất thích cùng ta làm bằng hữu ta liền miễn phí nói cho ngươi. bốn tiểu thư ta đứng không đòi tên ngồi không đòi họ, Lâm Lãnh Vũ chính là ta." Giơ lên đầu, vẻ mặt ngây thơ hồn nhiên cười rộ lên, ngốc nghếch vương tay, "Thật cao hứng được biết ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đình Di Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Chúng ta đổi thân thể cho nhau đi!

Ai ngờ, nữ tử vẻ mặt thật hưng phấn liền bắt lấy tay nàng, khí lực thật lớn như muốn đem tay nàng đè dẹp. Trời lạnh cũng rất hân hạnh được biết ngươi."

May không nàng cũng quên tên của nàng là quý trời lạnh, lâm lãnh vũ nở nụ cười xấu hổ. "Ta cũng vậy, vậy thì bây giờ ngươi có thể đưa ta thoát khỏi cái nơi quái quỷ này được chưa?"

"Đương nhiên là được, " dù cho nàng đang đứng rất gần như vẫn không thể thấy được biểu tình cứng ngắt của Quý Trời Lạnh. nàng ta cố gắng nặn ra một nụ cười cứng ngắt cầm lấy tay Lâm Lãnh Vũ thật lâu không chịu buông ra, điều này làm cho Lâm Lãnh Vũ cảm thấy sợ hãi.

Trong lòng đột nhiên nảy lên một cổ dự cảm không lành, Lâm Lãnh Vũ vội vàng dùng sức rút tay nàng ra lại không thể ngờ rằng Quý Trời Lạnh lại dùng móng tay đâm vào lớp da non mềm của nàng, điều này làm cho nàng lập tức choáng váng, lắp bắp hỏi, "Ngươi làm cái gì vậy? Mau buông tay, buông a!"

Nói đến câu cuối cùng vì nàng quá sợ hãi nên hét lên thật to, quá hoảng hốt Lâm Lãnh Vũ liền nhấc chân lên hướng nàng ta đá một cước, Quý Trời Lạnh thân thể rắn chắc giống như vách tường dù bị đá nhưng cũng không di chuyển dù chỉ một chút, đem đôi tay bị thương của nàng và nàng ta nhập làm một, cánh môi anh đào ngậm lại, bắt đầu niệm chú làm người ta nghe nhưng không hiểu đó là loại từ ngữ gì.

"Quý Trời Lạnh, ngươi không phải là muốn nguyên rủa ta đó chứ? ngươi nói đi, đến cuối cùng là ta đã đắc tội gì với ngươi mà ngươi muốn hại ta thành cái dạng này?, cho dù ngươi muốn tìm kẻ chết thay cũng không cần tìm ta. ngươi xem xem, ta không có tiền, mặt mũi cũng không xinh đẹp, cũng không có đáng người, cho dù ngươi muốn lấy cũng vô dụng, mau thả ta ra." Dù nàng có kêu đến vỡ cổ họng, Quý Trời Lạnh vẫn đứng ở một bên nắm chặt tay nàng như trước, cái trán trơn láng liền toát ra một tầng mồ hôi hột.

Bốn phía sương mù dần dần trở nên dày đặc ngăn cách tầm mắt hai người, thân thể Lâm Lãnh Vũ lập tức trở nên bay bổng, chậm rãi tiến về phía trước, đầu óc vốn là rất thanh tỉnh nhưng cũng bị sự mệt mỏi vây khốn. mí mắt nặng nề chậm rãi khép lại.

Bên tai cứ lặp đi lặp lại âm thanh mị hoặc của nàng ta, "Chúng ta đổi thân thể cho nhau đi, chỉ cần 3 năm, chờ 3 năm nữa. nếu lúc đó ta không chết ngươi không chết thì thân thể của chúng ta liền đổi trở về."

Trời ạ! nàng ta hoàn toàn không thêm nghe ý kiến của mình.

Một luồng sáng phá tan sương mù xuyên qua đỉnh đầu nàng, vô hình trung, nàng cố gắng thét dài một tiếng, dần dần cả người theo thanh âm bị hút vào trong một cái lỗ xoáy vô hình, cảm giác như trời đất quay cuồng khiến nàng toàn thân từ trên xuống dưới giống như bị nghiền nát.

Mãi đến khi không còn nghe được tiếng của Lâm Lãnh Vũ thân hình Quý Trời Lạnh liền mềm nhũn, suy yếu ngã trên mặt đất, hơi thở lo lắng dần tan biến. khóe miệng phun ra một tia máu rơi xuống nền đường tối thui. trên mặt đất nháy mắt nở ra một đóa hoa đỏ thắm như máu. tất cả dường như là một giấc mơ.

Từ trong người nàng hiện ra một viên nguyên châu nhỏ mướt mà lại êm dịu tỏa ra một vầng sáng âm ấm xoay xung quanh nàng. cho dù bị sương mù vây quanh, nàng cũng có thể cảm nhận được viên nguyên châu tồn tại, cánh tay nhỏ bé vô lực nâng lên, lại không tiếng động rơi xuống mặt đất.

dựa vào chút sức lực cuối cùng nàng cố gắng chống đỡ thân hình đứng dậy ngồi xếp bằng bắt đầu tụ khí ngưng thần, nàng cần phải lập tức đem viên nguyên châu nhập vào trong cơ thể nếu không cả hai sẽ hồn phi phách tán.

Sắc mặt nàng tái nhợt, đã sớm mất đi những nét xinh đẹp trước kia, trong mắt lộ vẻ trống rỗng mờ mịt.

Tiên nhân ca ca, xin tha thứ Trời Lạnh tùy hứng, nếu còn có một lần lựa chọn, ta nhất định sẽ nhận lời ngươi! Chính là lần này từ biệt, không biết khi nào mới có thể gặp lại, nguyện thượng đế phù hộ cho Lâm Lãnh Vũ, hy vọng nàng có thể vượt qua kiếp nạn này.

viên nguyên châu vốn âm đậm, u ám đột nhiên bật ra ra một tia sáng rực rỡ, lóng lánh. không gian bốn phía bắt đầu như con quay bắt đầu xoay vòng thật nhanh, Quý Trời Lạnh cũng đi theo Lâm Lãnh Vũ cước bộ quăng vào bên trong cơ thể mới của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đứng Đi Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đổi thân liền bị chém

Linh sơn là nơi có ít tiên sơn (tiên nhân tu luyện trên núi), là nơi tiên khí ngưng tụ cũng là một nơi thuận lợi cho việc tu tiên. mà bên trong núi lại là nơi trú ngụ của một người xinh đẹp như tiên nữ tên Lưu Ly Hồ, nghe nói nếu cùng nàng nhìn nhau trong lòng sẽ âm thầm hứa hẹn không phải nàng sẽ không cưới.

Giờ phút này nàng chính là đã bị ông trời tặng cho mấy tia sét chuyển kiếp. Nàng từ ngàn vạn năm đến đây chứng kiến đủ loại sinh linh đều có thể lên trời làm tiên, ngay cả những cây cỏ không biết tên cũng có thể lên trời làm tiên tì (giống như nô tỳ) duy nhất chỉ có hồ ly là không thể phi thăng (lên trời) được.

trên trời đột nhiên nổi lên một trận bão táp, sấm sét vang dội, các loại động vật nhỏ bé đều trốn vào trong hang động của chính mình, chập chập không dám đi ra, lúc này vạn xuyên thiên lôi (ngàn tia sấm sét) đánh tới một thân nữ tử đang đứng trên núi, nhưng thật ra là nữ tử ấy đang vận sức tích lũy nguồn điện. làm nguồn điện càng ngày càng lớn. khiến người ta nhìn thấy mà sợ.

Trên núi các cành cây khô hay non đều trộn lẫn với nhau, mặc cho các trận cuồng phong điều khiển, các cây cỏ vô tội còn xanh đều bị nhổ tận gốc, mà dưới chân núi là nơi chiếm giữ của các loài sinh linh giới. Cũng là để xem yêu tinh bạch ngọc lưu ly hồ có thể chuyển kiếp thành tiên không.

Lại không biết, bởi vì bị thiên giới độc ác ra tay vào lúc hồ ly đang phát công độ kiếp khiến hồ ly bị tẩu hỏa nhập ma. từ đó nguyên thần (linh hồn) xuyên qua đến một thế giới khác, không thể lại trở lại cơ thể của mình được, hồ ly bất đắc dĩ phải dùng thuật lừa dối, cố gắng kéo một linh hồn khác vào trong cơ thể nàng tu thân dưỡng tính, chờ ma tính trong người biến mất lại đổi trở về, nhân tiện đi thử nghiệm một chút cảm giác làm người là như thế nào.

Cuồng phong tập trung càn quét trên thân thể gầy yếu và khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, Lâm Lãnh Vũ cả người một mồi không chống đỡ nổi toàn thân đau đớn, xung quanh không khí tràn ngập sự nguy hiểm làm cái đầu nhỏ của nàng thanh tỉnh không ít, một tiếng sấm nổ vang làm lòng người hoảng sợ một đạo xám xịt không chút lưu tình nào bỏ xuống dưới.

Nháy mắt, khiến cho bụi đất vốn nằm trên mặt đất bị hất lên không trung, không ít bùn đất còn bay đến dính trên người nàng.

nàng sợ tới mức hóa đá giống một tòa pho tượng ở nơi nào vẫn không nhúc nhích!

Đây là cái tình huống gì, ai có thể nói cho ta biết?

Trên bầu trời, lôi thần vừa nhìn xuống phía dưới, nguyên bản hẳn chém hơi quá khiến hồ ly tiện đà ngã xuống đất không dậy nổi, chỉ cần lại thêm một kích nữa liền có thể làm cho nàng hồn tiêu phách tán như thế nào đột nhiên nàng lại ngồi dậy? lại nhìn bên trong bếp lò nhiên hương cũng sắp cháy hết, nói cách khác thời gian độ kiếp trôi qua rất mau.

Lôi thần trong mắt hiện lên một tia âm ngoan, nhất thời sát khí nổi lên bốn phía, trong lòng hạ quyết tâm, vô luận như thế nào cũng sẽ không cho hồ ly có thể thăng thiên thành công, nếu nàng có thể thành công lên trời hẳn sẽ trở thành người bị thiên giới chê cười.

Nắm chặt chân thiên chùy trong tay, cho đến khi đôi tay trở nên trắng bệch cũng chưa từng thả lỏng, bé khí dưỡng thần âm thầm đem công lực cả đời ngưng tụ lên trên chân thiên chùy, muốn dùng một búa này chấm dứt sinh mệnh của nàng.

Một trận ám lôi vô tư bổ trúng lưng của nàng, lúc này nàng đã không còn được viên nguyên châu bảo vệ, lập tức Lâm Lãnh Vũ cảm thấy phía sau lưng truyền đến một cảm giác bỏng rát. toàn thân đau đớn giống như bị điện giật lập tức nhảy dựng lên tại chỗ!

rầm một tiếng, nàng bị đánh quay về nguyên hình!

Nhìn sự vật chung quanh thoáng cái đã nhỏ đi, nàng liền nhẹ nàng vươn tay dụi mắt một cái để xác nhận có phải hay không đang nằm mơ.

Ánh vào tầm mắt là một cái "Móng vuốt" trắng như tuyết, rồi sau đó sau lưng truyền đến một cảm giác Cay nóng nói cho nàng biết, đây là thật.

Nói cách khác, nàng không phải đang nằm mơ, nàng thật sự cùng Quý Trời Lạnh trao đổi thân thể, mà cái thân thể lông lá đến tột cùng là cái động vật gì?

a! Đổi liền đổi, nhưng cũng không cần thỉnh nàng ăn lôi tiên a, này còn có thiên lý sao?

Lâm Lãnh Vũ ngửa mặt lên trời thở dài mắng, lại phát ra tiếng kêu của hồ ly!

Kinh ngạc, như thế này còn khiến cho người ta sống sao? thanh âm đều bị tước đoạt, không có người nói chuyện phiếm, sẽ khiến nàng trở thành người buồn bực đến chết.

Chén cụ a! Có thể hay không để sống vẫn là một vấn đề!

Lúc này lời thần đã bố trí ổn thỏa, thấp mắt nhìn xuống hạ giới, thấy một con hồ ly tuyết trắng ở nơi nào dậm tay dậm chân !

Sinh lòng không đành, không khỏi nghi ngờ là hối hận sao? vậy hà cớ gì lúc trước muốn chọn cách tu tiên, nhưng số trời đã định, hồ ly cam chịu số phận nhận đi!

Tay nâng lên chấn thiên chùy, nhắm vào cái đầu bạch ngọc ngàn năm lưu ly hồ dưới trần, dùng sức đập một đập, nháy mắt phóng ra một nguồn năng lượng thật lớn, phát ra hàng vạn tia lửa điện, như mũi tên ngăm thẳng hướng vào hồ ly.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Làm bia ngắm cho sét đánh

một trận cuồng phong thổi qua đám quần chúng đang xem náo nhiệt, bất thình lình cổ chân mọi người bị gió thổi ngã đầu óc choáng váng, kinh hô một trận liền sau đó lại tiếp tục xem bạch ngọc ngàn năm lưu ly hồ bị thiên lôi đánh một kích cuối cùng.

Đúng lúc đang nhảy điên cuồng thì lúc này Phong Chính đang đánh xe một đường đi đến kinh thành, chân không rời mà đuổi theo Mạc Ly bạch cùng Đào Hoa Nam, lần này đến đây mục đích cũng là vì bạch ngọc ngàn năm lưu ly hồ, nhưng không phải đến để xem náo nhiệt, mà là để cứu thoát nàng khỏi một kiếp.

Đào Hoa Nam vừa thấy Linh Sơn liên tục dùng thiên lôi đánh nàng, không nể được nhưng vì người kia nên chỉ có thể thương xót cho bạch ngọc ngàn năm lưu ly hồ tìm một chiếc khăn thấm mồ hôi cho nàng. "Xem ra, thiên đình là muốn diệt nàng!"

"Hừ, biết rõ thiên đình không tha cho nàng, còn muốn lấy thân thử thiên." Nói xong Mạc Ly Bạch nóng vội liền lập tức phi thân hướng đến bạch ngọc ngàn năm lưu ly hồ.

Đào Hoa Nam ở phía sau hấn khắp nơi làm mất quý đáng yêu, cũng may hấn vội vã lên đường nên không có nhìn thấy phía sau không, nếu không sẽ đem hấn (Đào Hoa Nam) đóng gói bỏ vào lò luyện kim đan N ngày.

"Quý hẹp hòi, chính mình trong lòng rõ ràng lo lắng muốn chết, còn nói chết không đành lòng, ta xem ngươi mạnh mẽ tới khi nào." Đào Hoa Nam bắt mạch nhỏ giọng nói thầm hai câu, lại bị thỉnh giác luôn luôn linh nắn Mạc Ly Bạch quay đầu liếc mắt trừng một cái.

Đào Hoa Nam sợ tới mức chân khí loạn lên, thân mình như nằm trên dây thép làm xiết, lão đạo thiếu chút nữa rớt xuống, dùng lực ổn định lại thân mình, lửa giận ngút trời hướng Mạc Ly Bạch. lộ ra khuôn mặt trăm năm không thay đổi đào hoa cười.

Lúc này trên không trung vô số con quạ đen bay qua, Mạc Ly Bạch sắc mặt đen lại, lấy sức chạy còn nhanh hơn bay.

"Chờ, đợi ta với a!" Đào Hoa Nam trừ xinh đẹp ra thì trên khuôn mặt cũng hiện lên một trận kinh ngạc. Đào Hoa cười không nghĩ tới chính mình lại có thể khiến cho công lực của Mạc Ly Bạch trở nên lớn như vậy.

sau một trận làm duyên, Đào Hoa Nam cũng không nhận thua cuộc bộ đuổi theo Mạc Ly Bạch, bởi vì bay với tốc độ quá nhanh, mọi người còn chưa tới nơi này thường thức thì hai đại mỹ nam đã nhanh chóng bay đi thật xa chỉ có thể trông thấy trên bầu trời kia hai cái bóng đen dần dần thu nhỏ lại .

~~~~~

Lúc này, đứng ở lối khu Lâm Lãnh Vũ đã thấy bầu trời trên đầu nàng bắt đầu tập trung hàng loạt Lôi Điện. bị dọa sợ đến mức bốn chân như nhũn ra, ít nhất có trăm vạn Vôn, xem ra trận thế này hình như là nhắm nàng mà đánh .

Vội vàng quỳ rạp xuống đất, nàng thu về hai cái chân ngắn béo múp kia, đáng vốc tiều tụy nhìn lên trời, tê tê âm thanh của hồ ly phát ra khó nghe nhìn lên trời cầu nguyện không cần đánh nàng. "A ni đà phật, Thượng Đế phù hộ, không cần lại đánh ta , tuy rằng ta thực tham tiền, đó là bởi vì ta không có tiền, tuy rằng ta sẽ không làm việc vất trong nhà nhưng tốt xấu gì ta cũng đem chính mình nuôi dưỡng lớn như vậy , lão thiên gia ngươi mở mắt ra nhìn ta xem, ta chưa làm qua chuyện xấu, ta cũng không phải cái quỷ gì Trời Lạnh, đừng đánh sai người tốt a, nếu ngươi thật đúng là không có mắt cứ như vậy đánh ta, ta đây sẽ chết rất oan uổng, cái người xấu Quỷ Trời Lạnh kia về sau sẽ cực kì tự do tự tại , a ni đà phật, Thượng Đế phù hộ, trăm ngàn lần không cần đánh ta, ta là người tốt!"

Ông trời vốn không đem lời nói của hồ ly kia để vào mắt đánh xuống một chuỗi vòng sét. đáng thương Lâm Lãnh Vũ sợ tới mức rơi lệ, TNND(một câu chữi thề), không chút lưu tình đem ta làm mục tiêu bỏ đến!

Sinh ra là thân thể của hồ ly theo bản năng chỉ dùng bốn chân chạy vội, tư thế mặc dù có nét nhỏ nhắn uốn éo, còn có thể tránh được nhưng tia sấm nguy hiểm.

"Đồng." tiểu não bé như hạt dưa của Lâm Lãnh Vũ liền bị đập vỡ thiên giới vì nàng độ kiếp trước mắt phòng thân che lại. (không hiểu câu này cho lắm)

Lúc này mắt thật sự choáng váng, Lâm Lãnh Vũ ôm lấy chính mình đáng thương cái đầu nhỏ, một phen nước mũi, trong mắt thoáng qua một chút oán giận đứng lên, lúc này thật sự xong rồi, không thể ngờ là bị người nhà trời đứng lên chém, còn có bao nhiêu mạng để đủ bọn họ chém.

Ồ. . . . ., vuron ra móng vuốt nhỏ, đứng dậy bắt đầu vẽ trên mặt đất một cái lại một cái vòng tròn, một chút cũng không để ý tới sấm đánh chung quanh, dù sao đều phải chết, nếu không thì nhân tiện sáng khoái một chút, trực tiếp đánh chết ta luôn đi, đỡ phải ta ở trong này kinh tâm táng đóm. (ý là sợ hãi)

Lúc này, Thiên Lô mang tất cả Cuồng Phong, một tiếng ầm vang dội đánh xuống dưới Linh sơn, cho nên mọi người đứng xem đều mở to hai mắt, miệng mở to đến nỗi có thể nhét vào một cái nắm tay, Lâm Lãnh Vũ nhìn đạo này tia chớp, trong lòng ngàn lần nguyện rửa Quý Trời Lạnh.

Ta rửa ngươi ăn cơm ghen chết! Uống nước sặc chết! Đòi này không nam nhân nào muốn. . . . .

Giống như nàng ta hiện tại đang cường bức thân mình nàng, nếu không nam nhân muốn, có tính không ở nguyên rửa chính mình? Quên đi, ta rửa ngươi bị rất nhiều nam nhân theo đuổi, mệt chết ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đình Di Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cùng thiên tề tranh hồ

nói không sợ chết, đó là giả, vừa thấy Lô Điện kia, tiểu hồ ly hai mắt đăm đăm, bốn chân như nhũn ra, rầm một tiếng, rất không có dũng khí té xỉu, bỏ qua một mảng tính tiết vô cùng phấn khích phía đằng sau ‘anh hùng cứu hồ’.

Mắt vừa động liền thấy cự lôi đánh xuống.

Sắc mặt tuần mỹ của Mạc Ly Bạch tối sầm lại, Hoàng Thiên dưới, lòng lộng đại thổ,(ciel: câu này mình hoàn toàn bó tay ai help me) chỉ ta mới có thể quyết định sinh tử của ngươi!

Hai mắt nhìn trời, phát ra sát khí làm cho người ta sợ hãi, anh chị em cùng cha khác mẹ kể lại lịch sử ‘Long Ngâm vừa kêu’, cùng thiên tề tranh hồ!

Trong tay long châu từ trong lòng ngực bay ra, trong khoảnh khắc, phong vân lại bắt đầu thay đổi, mây đen càng tụ càng dày, bốn phía âm u, sấm đánh khắp mặt đất, cuối cùng lan đến Linh sơn, xung quanh, một đám sinh linh đến xem náo nhiệt mà phải trả giá nặng nề.

Linh Sơn ông bà xung quanh đã sớm có dự kiến trước, trước ở Linh Sơn thiết lập kết giới, mới trải qua được kiếp nạn này!

Long châu lấy lôi thiên làm trụ đứng lên, lôi thần không nghĩ tới sẽ có người tới cứu lưu ly hồ mà ngăn cản lôi thiên.

Tay âm thầm nắm chặt trong tay toàn mồ hôi, trên đời này lại có thể có một kì nhân đột nhiên xuất hiện trước đầu Mạc Ly Bạch để thương thức.

xem ra đã làm cho Hồ yêu này quay trở về hình dạng ban đầu, lôi thần sắc mặt trở nên khó coi đứng lên, lần này hồ ly độ kiếp giám thị thiên quan cũng đồng nhất thời bất ngờ vì có người đứng ra ngăn cản làm cho tâm chấn động, một chút cũng không phát giác ra nhiên hương trong lư đã hết, chỉ còn lại một ít mùi hương quanh quần ở trong thiên cung.

Hồ yêu chính là hồ yêu không thể đổi thành bán tinh con người đi!

Trong lòng Lô thần xuất hiện một tầng hắc ám trở nên hoảng sợ, ngược lại giận dữ mắng mỏ Mạc Ly Bạch: "Lớn mật, dám phá hỏng chuyện độ kiếp phi thăng!"

Mạc Ly Bạch không để ý tới hắn, tiện đà đánh ra bán nguyệt trảo,(ciel: gọi tắt là đánh ra một chưởng đi) thật cẩn thận ôm Tiểu Bạch hồ chỉ hôn mê đi ra.

Việc làm lần này đã chọc giận lôi thần, chấn thiên chùy trong tay lại đánh xuống rung trời đất.

Lại nói còn đang ở giữa không trung ngăn cản người khác cướp long châu đi.

"Thật không phải, các vị thiên quan mời xem." Đào Hoa Nam cười tủm tủm đón nhận lôi thần, trong lời nói, dẫn dắt mọi người hướng tầm mắt nhìn phía nhiên hương trên đài.

"A. . . . ." Giám thị thiên quan một tiếng hô to, lấy ra khăn tay không ngừng lau mồ hôi.

Nhiên hương đã hết, lời thần lại thẳm kêu không tốt.

Kể từ đó, bạch ngọc ngàn năm lưu ly hồ liền thuận theo ý trời trở thành hồ tiên!

Đào Hoa Nam như trước vui mừng hơn hồ nở nụ cười trên mặt, vân đạm phong khinh tiếp tục nói: "Khỏi bẩm thiên quan “lại nhìn chồn bạc” có phải hay không nàng đã lấy được nguyên châu?"

kèm theo đó là gong nói hơn hồ của nam tử, quả nhiên không thấy được nguyên châu của nàng.

xưa nay muốn tu tiên đều phải trải qua nhiều giai đoạn và phải rèn luyện theo từng cấp bậc như Trúc Cơ, khai quang, tích cốc, kim đan, nguyên anh, xuất khiếu, phân thần, hợp thể, độ kiếp, đại thừa (phi thăng).

Mà hiện tại bạch ngọc ngàn năm lưu ly hồ tựa như một con hồ ly bình thường , trong cơ thể không có kí túc nguyên anh, càng không có nguyên châu bảo vệ.

Điều duy nhất có thể lý giải là, nàng độ kiếp không thành nhưng nhờ đạo hạnh ngàn năm, nên chỉ đánh cho nàng quay về nguyên hình.

Nhìn xuyên qua ‘ huyền mục kính ’(kính chiếu yêu), đem bộ dạng các vị thiên quan khi bùng tình đại ngộ thu vào trong mắt, Đào Hoa Nam vừa lòng theo tính cách nhếch nhếch môi lên, thẳng lợi liếc mắt về phía Mạc Ly Bạch, lại bị vẻ mặt không kiên nhẫn của Mạc Ly Bạch khinh thường cấp cho một cái liếc mắt.

Đào Hoa Nam nhún nhún vai đầu, nói tiếp: "không có nguyên anh ký sinh, cũng không Kết Đan, càng không ngàn năm đạo hạnh, đây chỉ là con chồn bạc bình thường, kính mời mình xét."

Ý nói là, hồ ly đã mất đi tư cách phi thăng, không cần phải đuổi tận giết tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: TNND ta là hồ ly

Sau một trận rối loạn mọi người có mặt tại đây đều bị thu hút bởi một hương thơm, như ngát hoa đào ở cõi tiên, càng vào sâu cảnh càng đẹp, Lâm Lãnh Vũ di chuyển thân thể của mình dần tới gần tìm kiếm nơi có mùi thơm kia.

Đào Hoa Nam nhìn thấy vậy liền tỉnh ngủ. hần cũng không quên ăn đậu hủ tiểu hồ ly một phen, liền sinh lòng tà niệm, cẩn thận lấy tay nắm cái mũi của nàng.

Đang ngủ ở chỗ thật tốt đột nhiên hô hấp của nàng bị ngưng trệ không thể thở được, bắt đầu vung vẩy móng vuốt, khiến hần cười càng lớn, ai ngờ nàng đột nhiên ngưng gãy dựa.

Dọa hần nhảy dựng, vội vàng đem tiểu hồ ly giờ lên, hai bên trái phải kiểm tra một phen, lại khê động vào miệng vết thương phía sau lưng nàng, nàng gào khóc vài tiếng, yếu ớt mờ to mắt, trừng mắt nhìn liếc một cái cái về phía tên đầu sỏ gây chuyện.

Nguy hiểm thật, mạch còn đang đập!

Khê thờ ra một hơi, lại bắt đầu thức tỉnh, ánh mắt chứa đầy thị huyết chống lại ánh mắt của tiểu hồ ly giống như đang muốn ăn sống nuốt tươi hần.

"Tiểu hồ ly, ngươi tỉnh rồi!"

Nghe được thanh âm giống như tiếng chim sơn ca, Lâm Lãnh Vũ thanh tỉnh hơn phân nửa, phát hiện khuôn mặt tuần tú ra vẻ nghiêm túc dường như không có việc gì đánh giá nàng, khuôn mặt xinh đẹp anh tuấn làm cho nàng mơ màng. không phải không phải, nàng hoàn toàn quên mình đang bị tay hần nâng ở giữa không trung

một trang y phục hoa đào đỏ thắm, gương mặt nhiễm chút khí lạnh, nhẹ nhàng tung bay, giống như mỹ nữ dưới ánh trăng.

Hần nhìn nàng đến mất hồn, con mắt mang đậm vẻ tức giận nhất thời bị đánh tan, lóe lên một tia mờ ám, lại trong suốt, tĩnh lặng như mặt nước.

Đào Hoa Nam lóe lên một tia tà ác thú vị, cố ý bỏ nàng từ trên không trung xuống.

Đúng như ý nghĩ, nghe được tiếng tiểu hồ ly kêu rên.

Người có biết hay không nếu làm như vậy sẽ ngã chết người? âm thanh hồ ly kêu phát ra tê tê, tức giận nghiêm nghị lên án tố cáo mỹ nam trước mặt, cũng không thêm nghĩ đến, bọn họ đều nghe không hiểu được ngôn ngữ của nàng.

Ý thức được điểm ấy, lâm lãnh vũ tức giận xoa xoa cái mông bị ngã đau.

Mạc Ly Bạch khoanh tay mẫn ở giường, bất động thanh sắc nhìn tiểu hồ ly chỉ chỉ mạng lớn của mình, lại phát hiện nàng trong mắt nàng có một tia giao hoạt, hoàn toàn không giống như hồ ly yêu mỹ.

"Tiểu hồ ly, người rốt cuộc cũng tỉnh? Vừa mới ta thấy người hai mắt nhắm tắp, nghĩ đến người chết rồi!" Hoa đào nam giống như linh điều thanh âm tà tà vang lên, trên mặt hân không chút che dấu ác ý.

Hồ ly? Người nói ta là hồ ly?

liên tục vương ra hai cái chân nhỏ kéo kéo cục thịt, da lông màu trắng, đầu ngón tay tròn tròn bị ma sát, Lâm Lãnh Vũ không chút khách khí cắn xuống một nhát.

Hai mắt rơi ra nước mắt, cam chịu không ngừng lui về phía góc giường cuộn tròn lại giống như bức tranh, TNND ta là hồ ly!

"Tiểu hồ ly, người là đói bụng phải không?" Đào Hoa Nam bị động tác bất ngờ của nàng dọa phát sợ .

"Cho dù là đói bụng, cũng không cần ăn chính mình a! Có thể nói cho ta biết, ta có thể giúp người chuẩn bị đồ ăn."

Biết hân hiểu lầm, muốn giải thích, nhưng bất đắc dĩ hân có nghe cũng không hiểu, Lâm Lãnh Vũ ngượng ngùng nhìn phía hân.

oa oa! Mỹ nam a, lớn lên so với nữ sinh còn muốn xinh đẹp hơn! Bất tri bất giác nước miếng chảy ra.

Đào Hoa Nam xem nàng chảy nước miếng liên tục, nghĩ đến nàng đói choáng váng, vội vàng đi gọi tiểu nhị của khách điểm chuẩn bị đồ ăn tiến vào.

Từng đợt mùi thơm của cơm xông vào mũi!

"Thảm thì." Bụng nhỏ cũng không chịu thua kém đồng loạt vang lên, Lâm Lãnh Vũ xấu hổ cúi đầu.

Trong lòng thật sự ảo não, a thật là mất hết hình tượng thực nữ!

"Đến, ăn cơm trước đi!" Đào Hoa Nam thật cẩn thận đem nàng ôm lên đặt trên bàn cơm.

móng vuốt trên chân dựng thẳng lên, đáng yêu gật đầu, đúng vậy, ta đói bụng, thực nữ cũng muốn ăn cơm.

nhìn thấy trên bàn đặt đôi đũa cùng cái thìa, Lâm Lãnh Vũ tuyệt vọng gấp phải trở ngại, móng vuốt này thì làm thế nào mà ăn cơm?

Đột nhiên liên tưởng đến cảnh ăn cơm của con chó nhỏ, buồn nôn một trận.

nhìn về phía hân giống như cầu xin giúp đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Dùng Đi Trẫm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Cho nàng ăn

Hồ ly, không đói bụng sao?" Đào Hoa Nam không đành lòng nói giống như Cố ý không thấy biểu tình cầu cứu của nàng.

Lâm lãnh vũ nhất thời chán nản, nhưng vì đang đói bụng đành phải nhịn.

Móng vuốt gật gật chiếc đũa, tỏ vẻ không cầm được chiếc đũa ăn cơm.

"Người còn muốn bắt chước con người dùng đũa ăn cơm sao?" Rốt cuộc nhịn không được nở nụ cười.

"Không phải là đã muốn quên chính mình lúc trước làm hồ ly ăn cơm như thế nào đi?"

Hân biết quỷ trời lạnh?

Khó trách lúc ta ngủ dậy không thấy không Diêm la vương (theo phương tây nghĩa là thần chết) xem ra Quỷ Trời Lạnh quen biết bằng hữu thật đúng là

không đơn giản, có thể đem nằng cứu ra từ lời khu .

Ôn nhu nở nụ cười, dùng móng vuốt chọc chọc vạc áo của Đào Hoa Nam, dùng ánh mắt chứa đầy sự yêu mến bắn về phía hắn.

Án tình nháy mắt đưa tình hành động thật đáng yêu, coi như đang nói.

Ca ca, ta muốn người cho ta ăn !

Nhất thời một đợt rét lạnh truyền tới, Đào Hoa Nam làm bộ như không có việc gì nhìn về phía bên ngoài cửa sổ, thỉnh thoảng đem ánh mắt nhìn về phía tiểu hồ ly trên mặt bàn.

Dựa vào đó có thể thấy hắn không phải nam nhân a!

Không thấy được hiện tại ta đang là hồ ly sao? Sẽ không thể có chút lòng tốt cho ta ăn cơm sao? Tốt xấu gì ta cũng là một bệnh nhân, người rót cuộc không phải là hảo bằng hữu của Quý Trời Lạnh a!

Lâm lãnh vũ càng nghĩ càng tức giận, đặt mông ngồi ở trên bàn, kiên quyết không ăn!

Vừa nghĩ tới bộ dáng con cún lúc ăn cơm kia, kêu nằng làm giống nó thì về sau lên nằng phải làm người như thế nào a.

"Hé miệng." Một âm thanh dễ nghe vang lên bên tai, làm hại nằng tim đập liên hồi.

Một khối thịt gà không biết từ lúc nào đã đưa đến miệng!

Người được hương vị mê người này, lâm lãnh vũ cảm động theo chiếc đũa nhìn qua!

Lộ ra toàn bộ khuôn mặt gần như hoàn mỹ, nằng theo thói quen tính xoa xoa cằm, soái, thực TMD soái!

Giương lên khoe môi khêu gợi, Mạc Ly Bạch lại nâng chiếc đũa kia lên, ý bảo nằng há mồm ăn.

"Như thế nào, không hợp khẩu vị sao?"

Không phải. Tiểu hồ ly ngốc lắc đầu vù vù, giây tiếp theo đã đem khối thịt gà kia ngậm vào miệng!

Không ngừng gật đầu, ăn ngon ăn ngon!

Trong lòng ngập tràn ngọt ngào, kiều ngạo hướng Đào Hoa Nam cách đó không xa mang theo sự khinh bỉ liếc mắt một cái.

Xem, đây mới là nam nhân tốt.

Đương nhiên, Đào Hoa Nam đã sớm vì hành động đòi chăm sóc của nằng mà rung động, trong lòng lén lút vì tiểu hồ ly lau đi một phen mồ hôi.

A ni đà phạt, tiểu hồ ly người ta còn muốn sống lâu trăm tuổi a, phi phi, là trường mệnh vạn tuế.

Nhìn Đào Hoa Nam kia ánh mắt mâu thuẫn, lâm lãnh vũ trong lòng âm thầm sáng khoái một phen.

Người không cho ta ăn, thì có người khác cho ta ăn.

Quay đầu tiếp tục ăn đồ ăn do soái đút cho, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn thẳng hắn.

"Không thích nhìn ta sao?" Thanh âm này giống như một cái gì đó ấm áp, xinh đẹp thu hút nhìn nằng.

Tiểu hồ ly lắc đầu giống như chiếc trống bỏi.

Vừa nhấc đầu nhìn lên khuôn mặt không gì so sánh nổi của người kia, quả thực là soái đến nỗi làm cho người ta mất hồn, ở trên người hắn mơ hồ tản ra một loại khí chất không thể chạm đến.

Nếu nói hồng y nam tử có vẻ đẹp diệu dàng, kia hắn chính là người có vẻ đẹp hoàng mỹ.

Ánh mắt của nằng trong suốt mỹ lệ, trên người tỏa ra một tầng khí chất làm cho người ta cảm thấy dễ chịu, rất khó nghĩ nằng cùng hồ ly là một người.

"Ăn đi!" Tiếp tục gấp ít rau cho nằng, trong lòng lại giống như bị cái gì mà rạo rức bất thường.

Nằng dùng cơm xong cảm thấy bụng mình thật no, thật sự là khâm phục chính mình, cư nhiên có thể ăn hơn một nửa bàn đồ ăn.

Mạc Ly Bạch tựa tiểu phi tiểu nhìn nằng liếc mắt một cái, làm cho trong lòng nằng không hiểu vì sao trở nên ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đừng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 10: Bạn tri kỷ

cốc." Nhẹ nhàng cốc lên đầu của nàng, đem đầu óc đang đi vào cõi thần tiên của nàng kéo quay về hiện tại.

Làm sao đánh người?

Ôm cái đầu bị đau bé như hạt dưa, tê tê lên án muốn hành hung lại Mạc Ly Bạch.

"Nói cho ta biết, ngươi lại suy nghĩ cái gì vậy?"

Nói ngươi lại nghe không hiểu?

Bất đắc dĩ, trên đời này cao nhân nhiều như vậy, nhưng là cổ tình không có nghe hồ ly nói.

"Ai nói ta nghe không hiểu? Ngươi bị điện đánh đến hồ đồ rồi à?"

Ngón tay lại gõ tiếp một cái vào cái đầu nhỏ như hạt dưa của nàng.

Lâm Lãnh Vũ chỉ có thể đựng đưa cái đầu nhỏ, đại khái là bị câu nói kia của hắn làm chấn động, thật lâu sau mới lấy lại tinh thần.

Ngươi nghe hiểu được, lời nói của ta? mặt hồ ly Lâm Lãnh Vũ vừa kinh ngạc lại vừa sợ.

"Uh, ta và ngươi đang làm bạn tri kỷ." Mạc Ly Bạch vân đạm phong khinh trả lời, ở chỗ này, chỉ cần ‘linh vật’ có nhận thức, mặc dù là nó không nói chuyện được, cũng có thể thông qua bạn tri kỷ cùng nó giao tiếp.

Bạn tri kỷ!

Mặt hồ ly nóng lên, nhiều XX giọt từ!

Thấy nàng bộ dáng xấu hổ, Đào Hoa Nam đầu tiên là cả kinh, tiếp theo liền đoán được đầu óc hồ ly đang nghĩ cái gì, xoay người liền nằm sấp đến bên cửa sổ nhìn không được run run bả vai.

Mặc cho ai đều muốn đạt được, hắn là xét ở mệnh ghen cừu.

Mạc Ly Bạch không hiểu ra sao, lại khó hiểu nàng như thế lại có bộ dạng kiêu diễm này.

"Ngu ngốc, bạn tri kỷ, chính là thông qua nhau trao đổi ý thức của hai người, ngươi tu luyện ngàn năm, không phải là một khi mất đi, ngươi cũng có thể đừng nói cho ta ta vẫn biết, vậy mà ngươi đã muốn hiểu sai?" Đào Hoa Nam nhìn không được nói ra.

Nghe vậy, tiểu hồ ly mặt nóng đến mức có thể làm món trứng ốp lếp, cái đầu nhỏ đáng yêu cuối thấp xuống, tại chỗ bức tranh đá đá.

Oan uổng a, hình tượng thực nữ của ta liền như vậy mà mất đi! Hận không thể lập tức đào một cái động đem chính mình vùi vào trong đi.

"Nàng sẽ không hiểu." Mạc Ly Bạch biểu tình càng thêm khó hiểu.

Lâm Lãnh Vũ trên mặt có chút ngạc nhiên, làm sao mà nàng biết điều này, nàng thật ra là người của thế kỷ 21 điển hình cho người có trí tuệ của nhân loại, cũng không phải vì cái người Quỷ Trời Lạnh kia đã cướp đi thân thể của nàng.

Đào Hoa Nam ôm bụng, khanh khách cười không ngừng.

Mạc Ly Bạch là người bình thường xử lý đại sự cũng chưa từng có người nào dám bầu vùi nhờ vả là thứ nhất, dám nhận làm người thân là thứ hai, ! Nhưng mà đối với một số nữ nhân lại tỏ ra ngại thẹn thật sự.

"Đừng hiểu lầm, ta biết, cao nhân giống như các ngươi, ta nhớ ngươi nhóm làm sao có thể không hiểu bạn tri kỷ là gì."

Đáng yêu là cái đầu lười mồm mẫn ra, trong lòng hận không thể biến ra một cây đao đánh chết tên hồng y nam tử kia, nếu hắn làm bộ nghe không hiểu, chính mình cũng sẽ không dao động để bị xấu hổ như vậy, nghĩ đi nghĩ lại, trong lòng liền đối với hắn oán niệm càng sâu.

"Ta cũng không nói ta sẽ không, là ngươi quá ngu ngốc!" cho dù Đào Hoa Nam đang tẩu thoát khỏi hiểm nguy thì vẫn không quên chế nhạo nàng một phen, tức giận tiểu hồ ly phun ra khói.

"....." Trực tiếp không nhìn hắn.

Vẫn là soái ca bận đồ màu đen tốt nhất, ôn nhu sắc sảo, không giống người nào đó, vui sướng khi người khác gặp họa .

"Soái ca, người tên là gì a!" Lâm Lãnh Vũ nâng khuôn mặt hồ ly lên, vẻ mặt sùng bái hỏi Mạc Ly Bạch.

Chỉ là thấy hắn như rồng mây, nói ra một câu đủ để cho nàng khóc không thành tiếng.

"Soái ca là cái gì?"

"....."

Đây là cổ nhân trong truyền thuyết a! Đều đã muốn sống đến thế kỷ 21, còn không biết soái ca là cái gì?

Lâm Lãnh Vũ còn không biết hồn chính mình đã xuyên qua một nơi cổ đại xa lạ! Bây giờ còn nghĩ đến người ở đây đều đang sống ở thế kỷ 21.

"Giống như người vậy , chính là soái ca a!"

Bộ mặt hắn cứng đờ, do dự một hồi, một cảm giác xa lạ nảy lên trong lòng, cả người nhất thời cảm thấy cô đơn, tiện đà trả lời, "Mạc Ly Bạch."

"Sờ Ly Bạch?" Lâm Lãnh Vũ trầm thấp nói với hắn, lại Y như tên của người ta, "Thật tốt để nhớ, vậy về sau ta gọi người là thiếp bạch đi."

"Hắn đâu?" Chỉ vào Đào Hoa Nam hỏi.

"Quý Trời Lạnh, người đừng có nói cho ta biết là người không biết ta a?"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Người nhắc được ta từ trong bão khố sao?

"Người nhắc được ta từ trong bão khố sao?"

"Người..... Người nói cái gì?" Đào Hoa Nam không thể ngờ được từng bước lui về phía sau, gắt gao nhìn chăm chăm vào mặt của nàng, phía sau lại đánh lên trên cửa sổ, thiếu chút nữa cả người liền ngã xuống .

n..... Như thế nào lại có phản ứng lớn như vậy, chẳng lẽ ta dọa hắn ?

"Người lại còn nói lời này." Đào Hoa Nam vẻ mặt bị thương biểu tình, ánh mắt xa lạ làm cho người ta sợ hãi.

"Khụ khụ, người không cần thương tâm, sự thật là, ta vốn sẽ không là Quý Trời Lạnh, càng chưa nói tới biết được các người, bất quá là thấy các người có pháp lực vô biên, cũng không thể đưa được ta về nhà?" Lâm Lãnh Vũ biết rõ làm nghề rèn sắt thừa dịp còn nóng, không chút khách khí đưa ra thỉnh cầu của nàng.

"Vì sao?"

"Không có vì sao, bởi vì ta vốn chính là người, không phải hồ ly, các người không phải muốn tìm Quý Trời Lạnh sao? vậy không phải vừa vặn sao." vùng dậy đôi chân tròn tròn vội đi như muốn chứng minh, lại không thể tưởng tượng được đi như thế nào để chứng minh thân phận của mình.

Tuyệt vọng ngẩng đầu chăm chú liếc mắt nhìn Mạc Ly Bạch không lên tiếng, một giây hai giây ba giây.....

Chỉ thấy hắn một đầu mây đen kéo tới khuôn mặt tuyệt hảo, cả người giống như không được ăn cơm. đang lúc hai người mắng nhau khói lửa ngút trời thì hắn giống như tiên nhân không thèm nói cười, chăm sóc, rốt cục nàng rút ra kết luận, Tiểu Bạch mặt than.

Cầm đột nhiên ăn đau, bị hồng y nam tử dùng sức giữ lại, Lâm Lãnh Vũ kinh ngạc nhìn nam tử không hiểu sao tự nhiên tức giận này, dưới con thịnh nộ hắn càng lộ vẻ yêu nghiệt đặc ý, giọng nói ngọt ngào mang theo chút nhu hòa làm cho người nghe không khỏi bị lạnh, "Như vậy người là ai?"

Một khuôn mặt lại gần, Lâm Lãnh Vũ hồ ly mang theo giận giữ!

"các người hỏi như thế muốn ta nói sao? Buông cái tay thôi của người ra!" Nói xong, móng vuốt vung lên, cào vào tay hắn rồi nhảy lên lưng cào thêm vài đường hiện ra vết tích nhọt nhọt màu đỏ.

Đào Hoa Nam vẻ mặt ngạc nhiên nhìn nàng, đây không phải là Quý Trời Lạnh mà hắn quen biết, nàng rốt cuộc là ai?

Lâm Lãnh Vũ té đến bên người nàng tín nhiệm nhất Mạc Ly Bạch, toàn bộ thân mình áp vào trên người Mạc Ly Bạch, cuốn người lại thành một vòng, không thèm nhắc lại, giống như là thật sự bị ỳ khuất, hồ ly vui đùa thật sâu vào trong áo sơ mi của hắn.

Cánh tay vươn ra kéo vạt áo, thế này chỉ có thể thương sót đem tiểu hồ ly ôm vào lòng.

"Đào Hoa, về sau ngươi cứ như vậy đến nơi gọi."

Chết tiệt Tiểu Bạch, đúng lúc nhìn không thấy bộ dáng của hắn, này tiếng nói trầm thấp, tiết ra một bộ hơi thở sắc mùi nam tính, giống như lại bị sét đánh, giống như đem khí lực toàn thân nàng lấy hết, thay đổi quá nhanh nhất thời làm toàn thân nàng mềm nhũn như kẹo đường tụt vào trong lòng hắn.

"Nam, Đào Hoa Nam, ta gọi là Đào Hoa Nam!" Không hờn giận lại một lần nữa nhắc lại tên của hắn.

Lại thêm một đả kích lớn hơn nữa.

Theo trước kia, hắn sẽ liền lấy hoa đào làm biệt danh cho hắn, mà hắn (Ly Bạch) cũng bởi vì có quen biết với hắn (Đào Hoa), nếu không sẽ bị hiểu nhầm là ‘hoa đào tiểu thư’ mất.

"Hoa đào tỷ tỷ." Hồ ly vươn đầu cười gian.

"Tốt ngươi, cố ý, phải không!"

Vài chữ rơi vào tai, Lâm Lãnh Vũ nghe được trong lòng không khỏi run sợ, âm thầm vì chính mình tập trung cầu nguyện, muốn đứng vững. A men!

"Không thể lỗ mãng." Mạc Ly Bạch lên tiếng ngăn lại hai người bọn họ đang nòng nặc khói thuốc súng.

"Nga." Ủy khuất ghé vào trong lòng hắn, mắt liếc Đào Hoa Nam.

"Nếu điều ngươi nói là thật sự, vậy ngươi tên gọi là gì? Nhà ở phương nào? Chúng ta có thể đưa ngươi trở về."

"Ta. . . . ." Trong lòng ở xoay quanh, phân vân không biết có nên nói cho hắn hay không!

Nhưng là vừa nghĩ tới chốc lát cùng với vị soái ca này chia lìa thì tâm lại có phần không đành lòng. . . . .

"Nói đi, ta sẽ thay ngươi làm chủ." Lời này vừa nói ra, giống như cho nàng uống thuốc trợ tim.

Hít vào một hơi, không phải một cái soái ca thôi sao? Không sao cùng lắm thì ! đợi lão tử biến lại thành người sau đó thì truy đuổi tiếp cũng không muộn.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Các người giết hồ ly, hai người giết một người

một đám lại một đám qua đen bay qua trên đầu, hai người nắm chặt bàn tay thành hình nắm đấm cho tới khi cả bàn tay trắng bệch, nhìn xuống cảm giác xúc động của nàng, kiên nhẫn tiếp tục nghe!

Thanh âm hồ ly lên cao, thật không ngờ rất chói tai, khi nghe hai người thật muốn nổi giận, nếu không bởi vì Mạc Ly Bạch ở bên cạnh, Đào Hoa Nam thật muốn đem nàng đóng gói lại rồi quăng vào phòng bếp.

Một canh giờ đi qua. . . . .

Trên mặt Lâm Lãnh Vũ, một phen nước mắt nước mũi oán giận lên tiếng, sau khi Mạc Ly Bạch tỉ mỉ sàng lọc, cuối cùng cũng dịch ra được ý nghĩa mà Lâm Lãnh Vũ nói, vì thế tâm tình vô cùng kích động, âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải làm cho hồ ly hồ ngừng giải thích!

Đào Hoa Nam cũng nhờ đó mà được thoát ra khỏi một trận tiếng kêu khó nghe của hồ ly, mắt rung rung, đầu nhìn trời, cảm tạ Phật tổ cảm tạ lão nương (bà ngoại)

Ngoài cửa tiểu nhị đặc biệt được cử đi thăm dò hai tay che tai, miệng sùi bọt mép té trên mặt đất, khiến cho người qua đường một hồi thổn thức, liền tiếp quay đầu.

"A!" Mới há mồm ngáp một cái aaaaaaa, miệng liền nghênh đón hai bàn tay to chặn lại.

Ngô, không có cách nào hô hấp.

Hồ ly muốn đánh nhau lại không đánh được, hai má tròn tròn, không ngừng mà giãy dụa thân thể, không thể hô hấp khiến nàng lập tức liền té xỉu !

Sợ tới mức hai người nhất thời cả kinh, Đào Hoa Nam nhanh tay lẹ mắt, cầm chân sau hồ ly lên, xách nàng đến giữa không trung lay động a hoảng a.

Khéo quá hóa vụng, miệng vết thương hồ ly vừa mở, bộ lông của hồ ly bởi vậy nhiễm một tầng đỏ ửng.

Mạc Ly Bạch một phen cướp nàng đi, đau lòng nhìn nàng, mang theo tức giận lên án hần: "Đào Hoa, ngươi đây là cứu nàng hay là giết nàng?"

"....."

Ai mồi hồ ly nàng kêu khó nghe như vậy, lại còn thêm mắm thêm muối kêu lâu như vậy, lại nhìn ra bên cửa sổ, trời đã gần tối, đã xuất hiện một chút rặng mây đỏ, chim quay về sào, gió cũng lạnh dần.

"Các ngươi này hai cái sát hồ tổ hai người!"

Thanh âm trở nên cao ngất, hai người theo âm thanh run lên, thở cũng không dám thở mạnh một tiếng.

Bị hoảng trở nên ngớ ngẩn Lâm Lãnh Vũ lập tức từ trong lòng hần nhảy lên trên bàn, bắt đầu lên án hai người, nhưng thật ra đối với hai người thanh âm hồ ly chính là vũ khí vô cùng bén nhọn, nếu không phải biết nàng là linh mẫn vật, (động vật có linh tính) nếu không phải bởi vì đối với chuyện vừa rồi còn có chút áy náy, đã sớm một chương chụp chết nàng.

"phía sau lưng ngươi không đau sao?" Tà mị cười đúng lúc cùng rặng mây đỏ trên trời hợp thành một bộ Thị Huyết.

"Ngao. . . . ." Đột nhiên nhớ tới, động tác quá lớn làm đau miệng vết thương, Lâm Lãnh Vũ thể lương kêu lên, thanh âm như Lưu Tinh giống như hoa phá trường không (ta bỏ tay câu này)

Đào Hoa Nam giống như đang hưởng thụ tiếng kêu thảm thiết của hồ ly, trong lòng vô cùng thống khoái, trải qua canh giờ chịu cảnh khổ sở khi chịu ủy khuất phải nghe tiếng kêu của nàng biến mất không còn một chút.

Mạc Ly bạch không nghĩ tới một chút vết thương nhỏ đã đủ làm cho nàng nhe răng nhếch miệng, vì thế càng xác nhận nàng không phải Quỷ Trôi Lạnh, nhưng vì sao hồn nàng lại có thể nhập vào xác của Quỷ Trôi Lạnh?

Xem ra việc này cần phải điều tra lại một cách tinh vi hơn.

Lâm Lãnh Vũ nâng mặt trứng lớn hai mắt, đem lại cái lúm đồng tiền kèm bộ dạng xinh đẹp như hoa của Đào Hoa Nam thu vào vào đáy mắt.

Ta đứng đây nhìn xem ngươi có thể cười được bao lâu.

"Đào Hoa tỷ tỷ!"

Hần rất ghét người khác nói tục danh của mình lại nghe được nó, Đào Hoa Nam dùng tươi cười, nhìn chăm chăm vào hồ ly tinh không biết sống chết kia, trong mắt rất nhanh phun ra lửa.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trẫm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: ta là Tiểu Bạch hồ

Mạc Ly bạch vung lên tay áo, thân nhiên ngồi xuống, thẳng thắn xem xét, tính toán, sau này hằng ngày sẽ không được thanh nhàn rồi.

Một người một hồ ở trên bàn tròn, trừng mắt với nhau.

"Ngươi muốn chết?" bạch tích nhanh hơn Đào Hoa.

"Bỏ tiểu thư đã muốn chết quá một lần, không sợ." Lâm Lãnh Vũ hèn mọn bắn một cái liếc mắt về phía Đào Hoa Nam, không phục bĩu môi.

"Phải không?" ánh mắt Đào Hoa Nam nhao lên một cái nhắm đến miệng vết thương của nàng, thuận đường nhẹ phẩy cười, "Khó thấy được Quỷ Trôi Lạnh như nguyện đã lớn, (bỏ tay mình không hiểu đoạn này) giữ ngươi lại cũng vô dụng! Không bằng ta. . . . ."

Uy hiếp? Lâm Lãnh Vũ bị dọa một thân toàn mồ hôi lạnh, nàng đương nhiên biết cái gì là như nguyện đã lớn, trong lòng tràn lên tiếng hò hét, bọn họ là đồng bọn của nhau.

"Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ?" Thua ' người ' nhưng không thể thua về khí chất được, dùng cái đầu kèm thông minh của mình để nghĩ cách cứu mạng mình trước, lập tức nói sang chuyện khác.

"Mỹ nữ?" Nhìn không ra nàng làm sao giống cái gọi là mỹ nữ được, thuận lòng cảm giác cũng không tệ lắm.

"n." Lâm Lãnh Vũ không chút nào mặt đỏ thừa nhận.

Đào Hoa Nam không vội bỏ sung một câu, "Mới là lạ."

Tức giận nàng ngay cả nói đều nói không rõ, "Ngươi. . . ." Không nghĩ tới hán ngay cả hồ ly cũng lừa nổi, "Quên đi, ta cũng chưa từng thấy qua mỹ nữ gay so đo!"

Cố ý nhấn mạnh hay chữ ' gay '.(nguyên văn 人妖)

"Gay! từ này có nghĩa là gì?" Mạc Ly Bạch tự biết là ý nói móc của nàng, vẫn nhin không được dụ dỗ nàng một chút để dụ đi bầu không khí của hai người.

Này?

Vừa muốn giải thích, gay kì thật chính là giống như ở nơi này mọi người hay gọi là thái giám, hơn nữa là so với thái giám còn xinh đẹp, thích trang điểm thật giả ' ngụy nữ nhân '.

Lại cảm giác được trong mắt Đào Hoa Nam phát ra một tia oán hận cổ quái, Lâm Lãnh Vũ bắt đầu lạnh lẽo, tựa như có một thanh gươm vô cùng sắc bén đặt trên cổ, coi như nàng chỉ cần nói sai một câu thì thanh đao không chút lưu tình chém xuống.

Đào Hoa Nam, ngươi ngoan! Hào hồ không cần đùa giỡn với gay.

"Gay, chính là lớn lên còn tuần tú hơn so với người thường, so với con gái còn xinh đẹp hơn." Phật tổ tha thứ cho ta, ta chỉ là vì bảo mệnh mà thôi.

"oh, phải không?" Đào Hoa Nam vẻ mặt nghi ngờ, khẽ xoa bộ lông của nàng, "Tốt nhất là như vậy. . . ."

Bộ lông giống như tượng tượng của hán nhẹ nhàng tron bóng, không dính một tia tro bụi, cho dù là huyết sắc cũng không thể đem bộ lông ấy nhuộm hồng, làm hán hoảng hốt một trận, "Trời Lạnh."

"Trời Lạnh thì chính mình tự đi mua quần áo đi, đừng tự nghĩ có bộ lông là được phải chú ý." biểu tình hán dần trở nên bi thương, cho dù bất kì ai cũng biết là hán đang đau thương.

"lông da của ngươi thật ấm áp." Đào Hoa Nam một bàn tay không ngừng vuốt bộ lông của nàng, lưu luyến nói.

Sau khi bị hán sờ hồ ly liền cảm thấy khó chịu, không khỏi ngửa mặt lên trời thét dài.

Ngao. . . . . Đây không phải là con người, như vậy phệ huyết,(cây mạnh cắn người) không thấy được hiện tại ta là một Tiểu Bạch Hồ vô cùng đáng yêu sao?

Ta muốn phản kháng, tuyệt không thể biến thành đồ vật của hán, ta muốn Tiểu Bạch của ta.

Tiểu hồ ly ánh mắt giống như cầu cứu nhìn về phía Mạc Ly Bạch, trong óc hiện ra một kế thật hay.

"Ta hỏi ngươi, thật sự ta là Tiểu Bạch Hồ?"

"Cần soi gương sao?" Đào Hoa Nam chỉ vào bàn trang điểm bên trên đặt một cái gương đồng, lẳng lặng nói.

"OK, chân tướng rõ ràng, ta đã biết, ta là Tiểu Bạch.... .. Hồ." Cố ý tạm dừng một chút, hồ ly trên mặt cười một cách nham hiểm mưu kế đã thực hiện được, vung móng vuốt lên, tiêu trừ bàn tay hạo sắc kia, ngao mạn ngẩng đầu, trình trọng tuyên bố: "Gay ngươi đừng tự ý đánh ta, ta hiện tại là tiểu bạch Hồ, tên gọi tắt Tiểu Bạch."

Đào Hoa Nam hừ lạnh một tiếng, không nghĩ tới cứ như vậy bị hồ ly dụ vào một cái bẫy cấp thấp.

Hồ ly chính là hồ ly, người nào bị vuốt trên thân mình, cho dù là người thuần khiết cũng đều trở nên giáo hoạt vô cùng!

Hồ ly mọc cánh , ngăn ngừa mấy canh giờ liền vuốt trên người hán, còn tự chủ trương lấy tên Tiểu Bạch.

Tên này giống như đã nghe ở đâu rồi? Mạc Ly Bạch tập trung suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Người nói là ta xuyên qua

"Người xác nhận, người là Tiểu Bạch hồ?" Đào Hoa Nam giờ phút này cười đến so với hồ ly còn gian hơn, (là gian trá) cùng với đó ngoài cửa sổ ánh tà dương đã dần khuất bóng, thế nhưng làm cho người ta cảm thấy không thể mở mắt.

"Đó là đương nhiên, ta là Tiểu Bạch hồ, sinh là tiểu bạch hồ, tử là tiểu bạch hồ, người . . . . ." Khinh bỉ nhìn hần liếc mắt một cái, không chú ý ngay ngất vì sự xinh đẹp của hần, "Tĩnh, tĩnh đi!"

Yên lặng ba giây sau, Đào Hoa Nam cố nín một bụng ý cười, một mình rời đi, tìm một nơi đất trống cười thoải mái một phen, còn cố ý chạy đến một con chó nhỏ bên cạnh, vuốt đầu nó, hai má đỏ hồng ác ý thú vị hồ, "Tiểu Bạch ngoan."

~~~~~

Mạc Ly Bạch theo lời của nàng bưng tỉnh đại ngộ, liền sao đó đã thấy nàng ôm bụng, tê tê cười to, giống như mình thấy một chuyện tức cười.

Quay mặt về phía nàng lại nghe thấy tiếng cười khó nghe của hồ ly, Mạc Ly bạch hận không thể cho nàng một quyền, làm cho nàng biết cái gì gọi là vui quá hóa buồn, "Tiểu hồ ly, người đang cười cái gì?"

Đột nhiên bị lời nói của hần dọa một cái liền không đứng vững, thân mình lập tức đổ về phía sau, miệng vết thương hoa lệ bị đâm thủng

Ngao. Đau chết lão tử !

Mạc Ly Bạch rốt cuộc chịu không nổi, phi thân một cái đã đem nàng đặt trên giường, lật cổ tay lên liền hện ra một bình thuốc, che tay biến ra một khúc vải trắng nõn, Lâm Lãnh Vũ nhìn đến trợn mắt há hốc mồm .

Này chẳng lẽ đây chính là ma pháp trong truyền thuyết. Thượng Đế của ta, A men!

Nếu có thể mời hần lên đài biểu diễn một phen, lấy tài ba, diện mạo xinh đẹp của hần, nhất định có thể hái ra tiền.

Vừa nghĩ tới tiền, nước miếng Lâm Lãnh Vũ chảy ra như thác nước, bá một tiếng liền thuận theo chảy xuống.

"Người còn đói?" Mạc Ly Bạch nhú nhú lông mi trên đầu, không hờn giận lên tiếng nhắc nhở.

"Không đói bụng!" Lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện trên mu bàn tay hần đọng lại một giọt nước đáng nghi, mặt trên còn sót lại một miếng thịt.

Hóa đá! Quả thực là đã chết, Lâm Lãnh Vũ hận vào lúc này không thể lại đào một cái động để chui xuống.

Tiểu móng vuốt kéo ra một khúc vải trắng, đầu cũng không dám nâng giờ lên, "Thực xin lỗi, người lau một chút trước đi."

Thanh âm rất nhỏ, nhưng là đủ để cho hần nghe thấy.

Không chút khách khí cầm lấy mảnh vải đã lau đứng lên, hỏi một câu dư thừa, "Người trước kia sau khi ăn no, cũng thường xuyên chảy nước miếng sao?"

Lúc này thật sự, lệ bốn

Đây là thiên đại hiểu lầm, (hiểu lầm lớn) oan uổng a!

Người ta chính là khi nghĩ tới tiền sẽ không có tự chủ, chỉ cần nghĩ tới tiền lại chảy nước miếng, khẳng định là hồ ly này miệng quá lớn, nhất định là vậy.

Hồ ly lấy móng vuốt quẹt quẹt khoe miệng, vụng trộm liếc mắt ngắm Mạc Ly Bạch một cái, ra vẻ trấn định hỏi:

"Tiểu Bạch, người có muốn đi làm ma thuật sư hay không, ta làm quân sư của người, bảo đảm người một năm nội đồ thăm, còn có thể chen thân đến Hollywood, thế nào?"

Đánh ra quốc tế nổi danh phẩm bảng (ý là đứng top ý) cũng không phải nàng vì kiếm tiền đánh ngất Tiểu Bạch đi, Lâm Lãnh Vũ hai mắt toát ra kim quang, lờ lờ tỏa sáng.

Mạc Ly xem thường trong mắt hiện lên một tia thương hại, nhưng rất nhanh biến mất, vẫy tay vỗ vỗ cái đầu nhỏ tròn tròn của nàng: "Tiểu Vũ, ta hoài nghi người không phải người của thế giới này, vừa rồi người vừa nói rất nhiều thứ này nọ, nhưng tất cả những thứ đó ở đây đều không có ."

"Cái gì?" Lâm Lãnh Vũ nghĩ đến hần cũng hay nói giỡn, "Làm sao có thể? Người nói cái gì? Cái gì không phải chúng ta là người của thế giới này?"

"Chính là người cùng Quý Trời Lạnh thời điểm trao đổi linh hồn đã xảy ra thứ nguyên hỗn loạn, cho nên ta cũng vô pháp đưa người quay về bên trong cơ

thể cũ, có thể nói như vậy, kỳ thật chúng ta là hai người không cùng một thể giới loài người!" thật ra là đang giải thích , nhưng lại như yếu ớt vô lực.

Lâm Lãnh Vũ trừ bỏ kinh ngạc, chính là rung động!

"Hắc hắc!" Lui về phía sau mấy bước nhỏ, như là biết được một chuyện kích thích thật lớn, tiện đà ngã lên trên giường ngay ngô đứng lên cười.

"Người là nói ta xuyên qua , đây không phải chỉ có tiểu thuyết mới có tình cảnh này sao?" Hai mắt vừa lật, trực tiếp bị hôn mê.

Mạc Ly bạch thờ dài một hơi, cẩn thận phủ chắn lên cho nàng, sau đó liền đi ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đình Di Trầm Lại Sửa Trường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: người đến phòng thần bí

cửa phòng hảo hạng kia khép lại trong nháy mắt đôi mắt nhỏ đang giả ngủ kia của Lâm Lãnh Vũ liền mở to, vẻ mặt hoang mang nằm ở trên giường, bốn phía mùi hương của cây đàn thần nhiên vờn quanh giờ phút này cũng không làm dịu bớt tâm tình của nàng.

ánh trắng màu bạc xuyên qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng manh rơi vào bức hình điêu khắc bằng gỗ đặt trên chiếc bàn đá, đây không phải là thiên đường, cũng không phải là địa ngục, nhưng mà đối diện trên đường kia phát ra một tiếng động lớn của chiếc xe, "như nước chảy mây trôi, nhân nếu cười ngựa xem hoa." (bỏ tay vs câu này)

Trên người cảm nhận sâu sắc, phòng ngoài Mạc Ly Bạch đang nhỏ giọng phân phó, lỗ tai nhạy bén của hồ ly bất chợt nghe thấy nàng cứ như bị giam cầm đứng lên, mỹ danh viết: bảo hộ nàng dưỡng thương.

Trong lòng trầm xuống, người của hai thể giới?

Có thể là khứu giác của hồ ly nhạy bén , trong phòng đột nhiên xuất hiện một cỗ ám hương thanh u,(thanh tịnh+đẹp đẽ) không giống Đào Hoa Nam trên người rất thu hút, tâm hồn như một đóa hoa, không bằng Tiểu Bạch trên người thanh nhã mùi hương thoang thoảng, lại làm cho người ta có một vẻ thanh tươi tao nhã hiếm thấy.

trong lúc đó đột nhiên nhoáng lên một cái,cỗ ám hương kia dần dần tới gần nàng, nàng chỉ có thể nhắm mắt lại làm bộ ngủ, trong lòng bất an không yên cân nhắc , sẽ là ai?

Nàng không có trí nhớ của Quý Trời Lạnh, không biết vì sao mình bị phách, càng không biết hai người bọn họ cứu nàng là có gì ý!

Ai là người tốt, ai là người xấu?

Người kia giống như là xuất hiện một cách vô căn cứ, không làm kinh động người giám thị bên ngoài phòng, ánh mắt ở bên trong gian phòng dò xét một vòng sau đó liền dừng lại trên người nàng nhắm chặt mắt.

Trên mặt tức thời hiện ra một chút cười thầm, lạnh lạnh tiêu sái đến bên cạnh giường nàng, hơi hơi cúi đầu, cũng không nói chuyện, đưa tay vuốt ve phía sau lưng nàng, lập tức vận công vì nàng chữa thương.

Phía sau lưng đột nhiên có một dòng nước ấm truyền vào trong cơ thể thấm nhập vào tâm tì,(tim, phổi, lá lách...) phía sau lưng miệng vết thương cũng dần khép lại với tốc độ kinh người.

Ngay tại thời điểm nàng muốn mở to mắt, hần đột nhiên đứt cái gì đó vào trong miệng nàng, trong miệng lập tức biến hóa, toàn thân giống như một phen tràn ngập năng lượng.

"Người cho ta ăn cái gì?" lỗ tai xinh đẹp bất chợt nghe được âm thanh của mình, so với Quý Trời Lạnh nghe cũng không tồi, Lâm Lãnh Vũ bị dọa sợ dùng móng vuốt che miệng mình, không thể tin được lời này giống như là lời nàng nói.

"Thật không nghĩ tới khóa ngọc lộ hoàn này có thể giúp người khôi phục thanh âm, cảm giác thế nào?" Lời nói trong lúc đó biểu thị tâm tình hần đang vui sướng, nhưng lập tức trầm xuống, "Càng không nghĩ đến ngàn năm người tu hành cũng không còn nữa."

"Người cũng biết ta?" Đây Quý Trời Lạnh quen biết cũng quá TMD đi, tuy rằng thờ điểm phòng ánh sáng có chút âm đạm, không thể thấy rõ bộ dạng của hần, nhưng chỉ cần nhìn bên ngoài thôi cũng có thể rõ ràng miêu tả ra, đây cũng là nhất đẳng cực phẩm soái ca.

"Người đã quên sao? Đã quên cũng tốt. Về sau chuyên tâm tu luyện, làm tốt bổn phận yêu hồ của người, đừng nghĩ phi thăng thành tiên nữa ." Ngôn ngữ trong lúc đó lộ ra vẻ ngán ngẫm.

"Người tên là gì?"

Cảm giác hồi có điểm đường đột , nàng lập tức nịnh nọt bổ sung nói, "Ta cái gì đều đã quên, ngươi đừng để ý, hiện tại đang là triều đại gì, còn nữa ngươi có biết ta vì sao lại bị sét đánh không? Nhưng lại có hai người đã cứu ta, ngươi có biết vì sao bọn họ phải cứu ta không? cuối cùng ta còn một điều quan trọng là, ngươi làm sao tìm biết ta ở đây mà đến?"

Hồi lâu, cũng không thấy hắn trả lời, trong lòng lại trầm xuống, chẳng lẽ hắn biết ta nói dối?

"Ngươi có thể giúp ta biến trở về hình dạng cũ không? Ta cái gì đều không cần, ta chỉ muốn làm một con người thôi."

Hắn chần chờ một chút, "Lại vào Linh Sơn tu luyện 500 năm."

Loảng xoảng bang, hồ ly ngã xuống giường không dậy nổi!

Trong lòng một trận hò hét, trời ạ! Lại còn muốn ta làm hồ ly 500 năm.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đừng Đi Trẫm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Hồ ly bị cự tuyệt

lúc này nàng thật sự ** lỏa(ghép với câu này không được nên mình để nguyên nha) trở thành một yêu hồ biết nói tiếng người, vừa nghĩ tới không thể dùng dưa ăn cơm, trong lòng lại nảy ra bị phản.

Trước kia xem tivi, bên trong yêu quái ít nhất cũng phải trên trăm năm mới có thể tu luyện thành người, nay con hồ ly tinh Quý Trời Lạnh kia còn lấy đi toàn bộ pháp lực của nàng, đây không phải làm cho người ta chê cười nàng sao?

Lúc trước nàng hướng hai người bọn họ kể rõ chuyện nàng cùng Quý Trời Lạnh thì trên mặt hai người bọn họ mặc dù không biến sắc, nhưng là trong mắt lại hiện lên một tia kinh ngạc cùng khiếp sợ, không kinh ngạc giống như tinh tinh nhanh nhẹn coi bỏ vỏ bọc của mình.(hè hè ta không hiểu câu này ngại quá)

Hơn nữa cuối cùng Mạc Ly Bạch còn nói thêm câu kia, chúng ta là hai người không cùng chung một thế giới.

Điều đó khiến nàng càng khẳng định, nàng bị cướp mất quyền lực ! Hơn nữa xuyên qua là dựa vào một loại cơ hội, cũng cũng giống như trong tiểu thuyết thường gọi là duyên phận, TMD lão tử hiện tại liên thái đến ‘ vượn phản ’ .(phân vượn)

Cái chó má gì mà nếu 3 năm cả 2 không chết liền đưa ta trở lại thân thể cũ, ngươi TMD ở hiện đại, ta ở cổ đại, cho dù ta 500 năm không mất thân ngươi cũng không thể xuyên trở lại.

Nàng thậm chí có thể nhìn thấy, trên một cái bàn, một đám người vui vẻ đánh lửa nấu lẩu, mà thịt trong nồi lẩu, cư nhiên là của nàng.

Không muốn nhắc tới sự thật này, cư nhiên lại nghe người ta nói cả đời này nàng cũng không thể gã được lại càng làm nàng khó chịu.

Cảm nhận được trên người nàng phát ra oán niệm, nam tử thần bí nghĩ đến nàng không hài lòng với câu trả lời của hắn, vội vàng an ủi nói, "1000 năm qua ngươi cũng chống đỡ nổi, hướng chỉ là chỉ là 500 năm."

Lâm Lãnh Vũ ngây cả người, chỉ vào chính mình hỏi, "Ngươi nói bốn tiểu thư năm nay 1000 tuổi, ta đây có mấy cái cái đuôi." Ánh mắt ngăm ngăm phía sau.

"Một cái." Nam tử không chút nghĩ ngợi trả lời.

"Không phải có 9 đuôi sao?"

"Ai nói ?"

"trong sách nói ." Nếu nhớ rõ không sai, phong thần diễn nghĩa Đắc Kỷ cũng có 9 cái

"quyển sách Thế nào? Ngươi còn nhớ rõ sao?"

Không xong, thiếu chút nữa là lộ tẩy, "Đầu đầu, nghĩ không ra ."

Nói xong, ai u ôm đầu, một phen biểu diễn lung tung.

Như thế nào mà nam tử Thanh Phong thanh nhã,(thanh bạch+ tao nhã) cũng bị biểu tình của nàng chọc cười, "Ngươi so với trước kia thú vị hơn."

Gi? Cảm tình hần là đùa với hồ .

Hồ ly mở mắt xấu hổ, một lần nữa quay về nằm trên giường, đột nhiên phát hiện một cái vấn đề thực nghiêm trọng.

Vừa rồi nàng ra sức biểu diễn như vậy, miệng vết thương phía sau lưng không đau chút nào.

một hai một hai một hai, bắt đầu thử vận động duỗi thân, nhảy lên nhảy xuống, hồ ly không khỏi mở miệng cười, nhào vào trong lòng hần, "Ta tốt lắm . . . Toàn bộ tốt. . . Cảm ơn. . . Cảm ơn người."

Cũng may hần sớm bày ra kết giới, người ở phía ngoài không thể nghe cũng không thể nhìn thấy chuyện phát sinh bên trong.

Hồ ly hiện tại một phen nước mũi, một phen nước mắt ôm hần, này soái ca thật sự là quá tốt, lại giúp nàng chữa thương, còn giúp nàng không cần dùng tiếng hồ ly khó nghe kia để nói nữa, cùng cái con người Đào Hoa Nam hờ tỵ là xách nàng lên kia hoàn toàn bất đồng.

Nếu có thể cả đời cùng hần ở một chỗ thì tốt rồi!

nam tử thần bí chính là nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu nàng, đem nàng ôm quay về giường.

Đang ở tự hỏi người đồng hành cùng hồ ly nàng, ngược lại cầm tay hần, "Dẫn ta đi, được không? Chúng ta sống cùng nhau."

Về mặt bị kiểm hãm, giữa con người hình như có cái đó chớp động , cuối cùng lại nói, "Không thể."

Có lẽ, rất nhiều năm sau, hần lại đứng ở quần sơn đỉnh, trong lòng sẽ hối hận, hối hận vì lúc trước vì sao không đáp ứng thỉnh cầu của nàng, vậy chuyện sau này cũng không thể xảy ra.

"Vì sao?" Trong lòng có loại khổ sở nói không nên lời.

"Trong lai rồi người sẽ hiểu." ở trong phòng xoay người thần nhiên nói xong liền biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Dùng Đi Trẫm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nhớ lại: nộ hôn đầu tiên với Tiểu Bạch

Cảm giác thuê chung trong một phòng rất khác biệt, Mạc Ly Bạch vì chính mình một mình rót rượu, ngàn vạn suy nghĩ ở trong đầu đã kết thành một đoàn loạn mã.

Từ bảy tuổi trong một lần gặp nhau, hần cùng với mẫu phi du lịch, lại chịu gian nhân(kẻ phản bội) ám toán, may mà là có người trong gia tộc âm thầm bảo hộ, giúp hai người thừa dịp hỗn loạn đào thoát, cũng không ngờ lúc chạy đến sơn tiền lại bị trượt, rơi vào hang của ngàn năm hồ ly nàng.

Nàng lúm đồng tiền như hoa, khéo miệng bén nhọn, lại chồng chất mị thái, một tay kiểm trụ hần, dứt quãng nói, "Tiểu công tử thực anh tuấn."

Mẫu phi bị thân phận yêu quái của nàng làm cho không thể phát run, bản năng mẫu tính(bản năng của người mẹ) khiến nàng chiến thắng phần sợ hãi này, Lê Hoa khóc như mưa nói, "Cô nương, cầu ngài lòng từ bi, tha tiểu nhi, lão thân dập đầu cho người, người đối bụng, liền ăn ta!"

Dứt lời, xắn ống tay áo, lộ ra cánh tay trắng như tuyết, trên mặt tái nhợt, diễm đạm đáng yêu cầu xin , thật cẩn thận đem hần dấu phía sau.

"Nương, " Mạc Ly Bạch vừa nghe liền nóng nảy, vội vàng chạy lên trên, dang cánh tay bảo vệ mẫu thân, "Không được khi dễ mẹ ta."

Hé ra khuôn mặt anh tuấn đẹp đẽ, không giống như hài đồng non nớt, ánh mắt sắc bén, một thân hoa phục, trên người tản ra một cỗ hơi thở không thể xâm phạm.

Vốn là nàng đang định nổi lên sắc tâm, nhưng bị cỗ khí thế này tước mất không ít ý niệm bất lương trong đầu.

"Hoàng nhi, chớ đề." Phía sau phu nhân một thân lan phục, một thân lộ ra dáng vẻ ung dung đẹp đẽ quý phái, giờ phút này lại chặt vật không chịu nổi, vẫn đang phải bảo vệ con, "Cô nương, chúng ta không phải cố ý rơi vào sào huyệt của người, cầu người xin thương xót, người tha hai mẹ con chúng ta đi, ngày khác chắc chắn dừng tuyên tống báo."(có chết cũng báo ân)

Cùng phu nhân bất đồng, hần không hề có ý lui bước, gắt gao nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt như lưỡi dao, càng như hàn kiếm có thể nhìn thấu tâm.

Nàng tò mò nhìn hai mẫu tử biểu tình cực kém này, trong lòng lại vui như nở hoa, nguyên lai làm người là như vậy rất thú vị .

Nhảy nhảy đôi mắt to xinh đẹp kia ánh mắt cực kì trong sạch, nhân lúc bọn họ không hề phòng bị xuống tay, đưa hân kéo vào trong áo.

Hôn hân nhếch cái miệng nhỏ nhắn, khinh thường đơn giản liếm liếm hương vị của hân.

mùi Thanh Liên Thảo, như một đại địa, khoe môi hân ấm áp mở ra tâm tư ngây thơ, mềm mại ôm ấp làm cho hân sinh lòng có tâm tư riêng.

Vừa thấy yêu quái kia đem hoàng nhi hôn, nghĩ đến nàng hút tinh khí của hân, liền nổi điên xoay nắm tay nắm chặt hướng nàng mà đánh.

Cái miệng tròn tròn nhỏ nhắn, im lặng ngậm lại mà không chuồng mồm, còn ngọt hơn các món đồ ngọt thông thường, nhất thời lại làm cho nàng này sinh ra loại dục niệm, tuổi còn nhỏ mà trên người lại rắn chắc cường tráng.

đột nhiên trên người cảm thấy đau đớn có người cậy mạnh đem hai người bọn họ tách ra, mẹ hân giống như điên rồi vừa đánh về phía Quỷ Trời Lạnh tu thành hình người, vừa đem nàng áp đảo lại, không quên quay đầu hô to, "Con ta, chạy mau, chạy a!"

Tuổi còn nhỏ hân một trận kinh ngạc, biết nương đánh yêu quái oan uổng, vội vàng chạy tới tách các nàng ra.

"Con ta, người điên, còn không mau trốn, muốn cho yêu vật ăn người không được."

"Nương, nàng... người hiểu lầm nàng," Mạc Ly Bạch bình tĩnh trả lời lại mẹ hân, cơ trí phán đoán nói, "Nàng là vừa tu luyện thành hình người hồ yêu, nàng không thể nói được, mới này nàng là muốn dùng hành động nói cho chúng ta biết, nàng là thực thảo tiên vật, sẽ không thương tổn chúng ta."

Khuôn mặt nàng nhỏ nhắn ửng đỏ nhìn hướng cái người bán nhân bán hồ, sự tôn từng nói qua, yêu quái lúc tu luyện, nếu còn chưa hóa thành hình người, chỉ có thể sử dụng phương thức thần giao(giao tiếp bằng ý nghĩ) để trao đổi, cho nên thân thể sau khi tu luyện, còn phải thông qua luyện tập một lát, mới có chính lại giọng nói của mình xong, mà không phải nói đứt quãng.

Trong động của hồ ly bốc ra từng trận mùi hôi, vừa rồi nếu không phải chính mình cùng nương rơi vào trong động, cũng sẽ không đánh gãy lúc nàng biến ảo, mà bây giờ còn làm cho nàng giữ lại đầy đủ hàm răng cùng cái đuôi trắng.

Nương vừa nghe là tiên vật, liền nghĩ đến đây là Linh Sơn, người hoặc yêu đang tu tiên cũng không thể lấy tánh mạng người ta, liền hơi hơi thở ra một hơi, thân mình mềm nhũn, ngồi xuống.

Xoa thân thể bị đánh đau, nàng thở phì phì sau khi từ biệt tâm trí không để ý tới các nàng, nhân thật sự là mặc danh kỳ diệu gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Dùng Đi Trảm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nhớ lại: nương uy lực

Cảm nhận nàng ở trong hang động không để ý tới bọn họ, hân lúc này tâm tình dần hạ xuống, cảm giác trên khoe môi ướt át còn lưu lại một chút mùi hương.

"Yêu hồ, người đưa chúng ta đi ra ngoài, bằng không ta liền nói cho Linh Sơn tiên nhân, thương thể của người và chúng ta." Nói xong, mẫu thân liền vén góc áo lên, lộ ra cánh tay trắng nõn, mặt trên còn lưu lại vết thương do rơi từ trên núi xuống.

"Ta không có."

"Không chấp nhận được là người nói, hoặc là người hộ tống chúng ta an toàn trở lại kinh thành, hoặc là bị Linh Sơn tiên nhân trực xuất xuống núi, người hai chọn một." Hồ ly mặt rồi rầm nhìn lão nương này, sâu kín tập trung tự hỏi, nhất thời lộ ra vẻ mặt có lúm đồng tiền còn gian hơn cả hồ ly.

Này rõ ràng là già mồm át lễ phải, rõ ràng là bọn hân bị đã thương rồi tự mình rơi xuống, sao có thể đổ hết trên đầu nàng, "Người vu khống."

Chọc hồ ly phát cáu, nhưng cũng điểm trúng tử huyệt của hồ ly, nương chính là dựa vào sự thông minh như vậy, thủ đoạn như vậy từng bước ngồi lên vị trí giữa cung điện.

Nàng mệt mỏi không có hơi sức, vẫn đang nói chuyện kèm theo chút Tiểu Kết Ba, "Ta không đã thương, sẽ không đã thương, đi mau."

"Hảo, chúng ta đi, hiện tại ta phải đi tìm Linh Sơn tiên nhân, xem thử hân là nghe lời người, hay là nghe của ta." Mẫu thân run lên phũ phàng bụi dính trên bộ y phục dài, mang theo thái độ bất khả xâm phạm đứng lên, cả người khí phách nhìn xuống hồ ly tinh bị nàng đẩy ngã này.

"Người."

Cho dù người nào cũng biết, từ trước đến nay Linh Sơn tiên nhân chỉ giúp người không giúp yêu, giờ phút này hân không chớp mắt cho nên hồ ly mới tạo ra một hang động ở phía dưới cây già, không nghĩ tới vẫn là đưa người tới.

Đã thấy trên mặt nàng hiện ra vẻ ngượng ngịu, nương vội vàng lôi kéo hắn, giả bộ phải đi, lại sợ hồ ly tới mức lạnh run.

"Chớ đi."

"Yêu hồ, ngươi lo lắng như thế nào? Có hay không đáp ứng ta, đưa chúng ta trở lại kinh thành an toàn." Nói đến cuối cùng còn cố ý nhấn nặng trọng âm.

"Ta không biết đường."

"Ngươi có thể đánh xe ngựa không?"

Vội vàng gật đầu, "được."

"Ta có thể chỉ đường, nhưng ngươi nhớ kỹ phải đưa chúng ta đến kinh thành an toàn, nếu không ngươi có biết hậu quả, đừng vọng tưởng làm hại được chúng ta, Linh Sơn tiên nhân đối với ta là tâm đầu ý hợp, nếu ngươi làm tốt, ta có thể giúp ngươi hướng hắn giúp ngươi có một cái tên."

Mẫu thân nói dối không nháy mắt công phu có thể nói là số một, vẫn không quên dụ hoặc yêu hồ, Mạc Ly Bạch trong lòng âm thầm tự trách, không nghĩ tới bọn họ nay nghèo túng đến nỗi phải đi dụ dỗ yêu hồ.

Người ở phía bên ngoài không ngừng vung lưỡi đao, đao khởi chi lạc, (đao vung lên chém đứt ***) tách chướng ngại vật ra tìm kiếm bóng dáng hai người.

Hảo trong động hồ ly bày kết giới, mà những sát thủ bên ngoài cũng không phải là người tu tiên, người tu tiên trước giờ được chọn lựa đều phải trải qua sàng chọn nghiêm khắc, lên lớp hoàng đế giảng bài, lính hoạt hằng ngày báo cáo lên cấp trên, như có sát sinh, hằng ngày phải lên án khiển trách, cho nên bọn họ chắc chắn sẽ tìm không thấy nơi này.

Nếu nói làm sao hai mẹ con bọn họ rơi tới nơi này, là do trên người họ có chứa bùa hộ mệnh do quốc sư đem tặng, bản thân có bùa chú liền dấu điểm đi linh lực, cho nên có thể thoải mái tiến vào.

"Yêu hồ, còn không mau hiện ra nguyên hình, đi đánh xe mang bọn ta trở lại kinh thành."

"Nương, đợi chút một lát, đợi bọn hắn đi xa đã sau đó lại đánh xe đi cũng không muộn." Hắn có điểm lo lắng hành tung của mình lộ ra ngoài.

Nương lập tức hiểu ý, cũng không biết yêu hồ này có bao nhiêu năng lực, nếu hành tung bị lộ ra ngoài, liền không biết lại phải người nào ám sát.

"Yêu hồ, ngươi đi xem bên ngoài sao rồi, chỉ cần bọn họ vừa đi xa, ngươi lập tức đánh xe mang bọn ta đi, hiểu được không?"

"Phải" Quý Trời Lạnh hâm mộ loại người này, rõ ràng rất sợ hãi, lại có một loại uy nghiêm làm người khác không thể cãi lời, trong lòng đối với việc tu tiên càng kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Nhớ lại: tạp chủng hồ ly

bởi vì yêu hồ là loài động vật ăn chay, cho nên rất dễ dàng tìm được đồ ăn để ăn no bụng ngay trong động của nàng.

Ngược lại các sát thủ này lại rất siêng năng ở bên ngoài không ngừng tìm kiếm, mãi đến khi màn đêm buông xuống mới lặng yên rời đi.

Đồng thời lúc Mạc Ly Bạch còn nhỏ trong lòng đã âm thầm tính toán chủ sự phía sau màn này là người phương nào! Chỉ tiếc, bình thường mẫu thân ở lời đình phong cách mạnh mẽ, làm bất mãn nhiều người như nắm rom.

Hiện tại cộng thêm một cái yêu hồ, nhưng là vì sao trng mắt nàng nhìn mẫu thân mình mang theo ý kính trọng, cao thượng? Mà không phải là bất mãn?

"Bọn họ đi rồi."

"Đi thật xa?"

"Mới vừa đi."

"Vậy lại chờ một lát, nếu không có đi vòng vèo, tức khắc khởi hành." Nương gãi gãi lưng, hồ ly này cũng không biết có đúng hay không có bộ chó, nán lại hơn một khắc cả người đều không được tự nhiên.

"Tốt." Nàng chạy vào trong hang động bắt đầu sửa sang lại lương thực của nàng, bởi vì lần này vì muốn đi xa nhà, cho nên đều đem chúng nó đến chỗ nàng ngủ chôn xuống bên dưới đồng rom rạ, cái đuôi đuôi nhỏ quét qua một chút, đem đồng rom rạ khôi phục lại nguyên trạng.

Ở nơi nào đó xem một mảng này má ôi ánh mắt sững sờ, quay đầu vuốt vuốt cổ họng.

"Nôn." Thiên sát hồ ly cư nhiên cho nàng ăn những thứ dơ bẩn như vậy, vừa nghĩ tới vừa rồi bởi vì rất đói khát, cho nên cũng không biết nàng có hay không đã rửa đồng hoa quả này chưa.

"Phu nhân nguoi như vậy !" Vừa nghe đến âm thanh nôn khan, nàng vội chạy đến bên cạnh nàng ta vì nương hấn thuận khí, đổi lấy nương hấn lại cho nàng một ánh mắt hung tợn.

Nghiến răng nghiến lợi đẩy nàng ra, "Không tới phiên nguoi một yêu hồ quan tâm."

Còn chưa biết xảy ra chuyện gì Quý Trời Lạnh không kịp phản ứng mắt thấy một lần bị đẩy ngã, cái mông nhỏ cũng bị ngã sinh đau, trong mắt toát sự sợ hãi đối với nhân loại.

Nhân loại thật sự thật đáng sợ, không hiểu vì sao liền tức giận, còn đánh hồ ly.

"Nguoi không sao chứ." Một cái nhỏ tay nhỏ bé nâng dậy nàng, vì nàng cẩn thận phui đi bụi đất trên người nàng.

Không dám nói lời nào, lắc lắc cái đầu, giống như đang nói nàng không có việc gì.

Vừa quay đầu liền thấy, nương hấn đang ôn nhu nhìn hai người bọn họ! Lại quay đầu xem nàng, trong mắt không hiểu sao lộ ra vẻ sợ hãi, lại không biết ở phía sau hấn, nương hung tợn trừng mắt với nàng, cảnh cáo nàng không cần đánh chủ ý lên hấn.

Ước chừng thời gian khoảng một ly trà nhỏ, bên ngoài vẫn đang gió êm sóng lặng, nhưng hai người không dám khinh thường, chính là thời gian quá kéo dài, thì càng dễ dàng bại lộ thân phận, cho nên trước khi nhóm sát thủ thứ hai tới nơi thì phải rời đi.

Vì bảo đảm vạn nhất, nương bắt đầu huấn luyện yêu hồ, đầu tiên là làm cho nàng hiện ra nguyên hình!

Một cái viên tròn tròn, bộ lông có màu trắng có thể phát sáng, dần lớn lên giống như một con báo hồ ly xuất hiện trước mặt bọn họ, nhất thời ánh mắt cả hai đều bị choáng váng, trong đầu cả hai người đều xuất hiện dấu chấm hỏi cấp cho đối phương.

"Ta nói, nguoi thật là hồ ly sao?" Không xác định hỏi.

"Ta là hồ ly." Nàng đương nhiên không biết bọn họ vì sao lại hỏi như vậy, chính vì bị người ngoài hoài nghi nàng không phải hồ ly, trong lòng không biết có bao nhiêu bi ai.

Bàn tay to hướng đến khuôn mặt hấn đánh một cái, kinh hô, "mùi hôi này là hồ ly, nhưng nguoi như thế nào lại lớn như vậy béo? Nguoi không phải ngòi không sao? Có phải hay không ăn vụng thịt ?"

Tiểu Mặc Ly lại không rõ, một hồ ly béo như vậy, sau khi biến hóa đã lớn, cư nhiên là một lại có thể là một mỹ nhân thướt tha mềm mại, gạt bỏ đi răng nanh của nàng.

"Ai, đáng thương, cư nhiên là một con hồ ly lai căng." Nương lời này vừa ra không biết đã thương tâm của hồ ly bao nhiêu.

Hồ ly khóc không ra nước mắt điên cuồng lắc đầu, tuy rằng nàng mỗi ngày đều bị người Yêu xem thường, cũng không giống như hôm nay thương tâm như vậy, "Ta là cùng một loại bạch ngọc lưu ly hồ, ô."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đình Di Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Quay về nhớ lại: không được kêu Tiểu Bạch

Trong truyền thuyết bạch ngọc lưu ly hồ có lông trắng như tuyết, có thể cùng băng Tuyết Sơn hòa hợp lại thành một thể, thân thể nhỏ bé có thể bước nhanh như gió, con nguoi có màu như màu xanh da trời, máu có thể trị bách bệnh, nhưng thật sự là một loài rất ít.

Nhìn nàng cùng với con bạch ngọc lưu ly hồ trong truyền thuyết khác nhau quá nhiều, đối với nàng tiếng khóc biểu thị nàng đang rất bất mãn.

Chẳng lẽ nàng không biết mỗi lần hồ ly kêu lên rất khó nghe sao?

Nương nắm cánh tay lại hướng nàng đánh, "Đừng ở chỗ này kêu, khó nghe đến chết."

Tiểu Mạc Ly xem thường trong mắt hiện lên một tia ám thích, nháy mắt quay đầu đi.

Tiểu hồ ly ôm cái đầu đau vừa mới bị gõ, dừng nói, lại không dám khóc, nhỏ giọng đáp lại một câu, "Không biết."

Này lại chọc tức nương, hấn nghẹn hồng rỗi, nhin không được bả vai nhỏ bắt đầu run run, nở nụ cười.

Này hồ ly ngốc, ba ngàn giai nhân cùng phụ hoàng trong cung khác biệt rất lớn.

"Người xác định thân thể người béo tròn vậy mà có thể đánh xe đi ngàn dặm?" Nương có điểm lo lắng hỏi.

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

"Có thể, ta đã tu luyện một ngàn năm." Vừa nhắc đầu, nhô cái ngực nhỏ nhắn, (còn gọi là ngực nhưng mình nghĩ là cái ức cơ) rất dũng khí nói.

Nương khoe mắt vừa kéo, "Người tu luyện ngàn năm, vì sao vào thời điểm biến hóa lớn lên rồi còn lộ ra cái đuôi trắng?"

Nàng ngượng ngừng ngừng đầu, "Ta vừa tu luyện thành hình người."

Lời này vừa nói ra, nương một tay nhéo cái lỗ tai hồ ly, nhin không được đứng lên rít gào, "Người ta chậm nhất là tu luyện 500 năm thì có thể biến hóa thành hình, người nhà cư nhiên phải tu luyện 1000 năm, còn ăn uống uống phí trở nên mập mạp."

Tiểu hồ ly bị tra tấn tới nỗi lỗ tai cũng muốn ra ở riêng, ừy khuất kêu lên, "nhưng tiên nhân nói, Tiểu Bạch là hồ ly tinh thông minh nhất, tiên nhân cũng là nói muốn Tiểu Bạch ăn thêm béo mới tốt."

Tiểu Mạc Ly Bạch một bên mắt lại choáng váng, khi nào thì nương có thể quá mạnh mẽ như vậy? Hơn nữa tiểu hồ ly hiện tại có thể nói thật lưu loát cho hết lời chính, chẳng lẽ đây là chỗ thông minh của nàng?

"Không được kêu Tiểu Bạch." Nương thông đồng, vung tay, lỗ tai hồ ly rớt cục cũng thoát được nguy hiểm, bắt đầu ôm lỗ tai trốn ra phía sau lưng của hấn, "Tiểu Bạch đã kêu tên Tiểu Bạch."

Nói xong, hồ ly còn vươn móng vuốt ra, trên bộ lông trắng nõn không dính một tia tro bụi, trắng muốt Như mây.

Nương trên mặt tối sầm lại, này cư nhiên yêu vật lấy tên giống tiểu hoàng nhi, thật sự là to gan lớn mật, xem ta sau khi trở lại kinh thành sẽ thu thập người như thế nào.

"Nương?" Tiểu Mạc Ly Bạch trấn an một chút tiểu hồ ly, bắt mắt thái độ của nương, "Phóng nàng một con ngựa đi!"

Không chờ nương đồng ý, xoay người nâng móng vuốt tiểu hồ ly lên ôn nhu nói, "Ta gọi là Mạc Ly Bạch."

"Sờ Lý Bạch, " rõ ràng là, vừa rồi lỗ tai hồ ly bị nhéo dẫn đến điếc, nghe trong lời nói đều cách âm.

Cũng được, không hề sửa lại lời nàng cho đúng, cũng chịu hỏi, "Làm sao bây giờ, ta cũng kêu Tiểu Bạch? Hai người chúng ta là không thể cùng nhau tên là Tiểu Bạch."

Tiểu hồ ly cái hiểu cái không gật đầu.

"Vậy kêu Thiên Lãnh đi!" Nương như cũ vẫn dùng khuôn mặt cười ngênh hồ, nhưng lại làm cho hồ ly cảm giác từng trận hấn ý.

Không dám phản bác, vội vàng gật đầu đáp ứng.

"Nói nói, pháp thuật lợi hại nhất của người là cái gì?"

"Ẩn hình." Thiên Lãnh kiêu ngạo nhớ lại ẩn hình thật là tốt, có thể vụng trộm xuống núi ăn vụng ngọt điểm tâm, có năng lực không bị phát hiện, lợi hại nhất là, ngay cả mùi khai của hồ ly cũng có thể biến mất, chó dữ đều đuổi không kịp nàng.

"Nguyên lai người vì ăn vậy mà béo lên." thanh âm của Tiểu Mạc Ly Bạch có điểm cổ quái, như là cố gắng chịu đựng để không cười.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đứng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21: Một hồi nhớ lại: bảo nấu hồ ly

đối với nàng nói những lời này quả thật rất hoàn hảo, nhìn đã quen lắm rồi, cho nên không thêm đề trong lòng, chỉ là không dám tùy tiện trả lời, sợ bọn

họ chạy đến trước mặt tiên nhân tổ cáo hình dạng nàng là hồ ly.

"Có phải hay không người có thể mang theo đồ vật khác cùng nhau ẩn thân?" về mặt nương nghi hoặc hỏi nàng, vạn nhất nếu trên đường đi xảy ra tai họa gì, thì thật sự phải trả giá bằng tính mạng.

Hồ ly lắc đầu, đây chính là pháp thuật thượng đẳng, "Dùng ẩn thân phù." (bùa tàng hình)

"Người có ẩn thân phù sao?"

Tiếp tục lắc đầu, "Không có, thuật bùa chú phải vào trường để quan sát học tập, Thiên Lãnh không phải đệ tử của Linh Sơn."

Vừa dứt lời, thân mình liền bị Mạc Ly Bạch túm lên từ phía sau lưng, còn chưa kịp kêu đau, chợt nghe thấy phu nhân kêu to, "Người nói người còn có tác dụng gì? 1000 năm tu luyện lại không thể vào học được trng Linh Sơn, xem xem hôm nay ta liền làm thịt hồ ly người đi chung cách thủy."

Một tay nhéo như muốn nhỏ hết lông hồ ly, hai mắt đỏ lên trừng lớn, giống có thâm cừu đại hận gì với nàng vậy, nàng phải thị chi.

Da lông bị xé sinh đau, ánh mắt đảo quanh nước mắt bắt đầu chảy xuống, đột nhiên bụng căng thẳng.

"Phốc." một tiếng rầm phóng thối, nương nhẹ buông tay đi để bụi mũi, hồ ly nhân cơ hội hướng bên ngoài chạy trốn.

Cũng không dám chọc loại người giống như người nữa, cư nhiên tưởng ăn được hồ ly chung cách thủy!

Hồ ly chạy mất, nhưng hai người bọn họ lại bị dọa sinh sợ, muốn đuổi theo ra ngoài, lại không dám, thế nhưng bên trong mùi thối do hồ ly lúc nãy đánh rầm lại kéo dài mà không tiêu tan.

Chỉ có thể che cái mũi ở trong động chờ đợi cứu viện, bất quá vẫn là không thể địch lại tập kích đánh rầm có một không hai của hồ ly, hai người ở ảo não tập trung để không bị huân đến ngạt thở.

Tiểu hồ ly ở trong rừng cây làm rối loạn khắp nơi, sợ bọn họ đuổi theo ăn nàng, nàng nhưng là ngàn năm bạch ngọc lưu ly hồ, ăn nàng có thể tăng cường công lực, cũng có công dụng kéo dài tuổi thọ, cho nên từ trước tới nay nàng không dám tự cho mình là hồ ly.

Nay không biết sao, cư nhiên lại đem bí mật ngàn năm của mình nói ra hết, hay là bởi vì câu tạp chủng hồ ly kia.

Nay không biết sao, cư nhiên lại đem bí mật ngàn năm của mình nói ra hết, hay là bởi vì câu tạp chủng hồ ly kia.

Đột nhiên chính mình lại đi đến một nơi để tắm rửa, hồ ly vô tình đem ngâm mình ở trong một dòng suối nhỏ, nhìn bóng dáng phản chiếu chính mình ở trong nước mà ngẩn người.

Một gã nam tử áo trắng trùng hợp đi ngang qua rừng cây bên cạnh, khuôn mặt tuấn tú trên mặt lại tỏa ra vàng hào quang giống như ánh trăng lại dịu dàng, nhìn đến khuôn mặt đang trầm trọng của hồ ly bước đi giống như lướt trên mặt nước, mày căng thẳng sợ nàng sẽ bước thêm một bước nữa cứ như vậy mà chấm dứt cuộc đời này.

"Tiểu Bạch, có chuyện gì mà phiền?"

Vừa thấy tiểu hồ ly quay đầu lại, không khỏi mừng rỡ, đi từ từ khoác chiếc áo trắng của nam tử lên trên người, ngượng ngùng đưa hắc tà áo dài bị ẩm ướt trên thân mình thấp giọng nói.

"Tiên nhân, người lại đi ngang qua nơi ta tắm rửa à!"

"." Một đám quạ đen trên đầu bay qua.

"Tiểu Bạch, người muốn đánh." lông mày và lông mi hắc khê giãn ra, nhẹ nhàng vỗ đầu nàng một chút.

"Không dám." Lúc này nàng vẫn hóa thân làm hồ ly, tham lam ghé vào trên người hắn.

"Tiểu Bạch, người. Giống như nặng hơn? Có phải hay không lại ăn vụng?"

"Không, không có."

"Không có?" Không tin.

Thân thể thẳng đứng của nàng đột nhiên quơ quơ, giống như thừa nhận sức nặng không được bình thường của nàng, sợ tới mức tiểu hồ ly vội vàng nhảy ra khỏi người hắn.

Nhìn hắn muốn biện minh là mình vô tội, giống như rất bị ủy khuất.

"Tiểu Bạch, người vừa rồi lúc ở cùng ta là người nói tiếng người sao?" Vừa rồi hắn còn đắm chìm trong niềm vui sướng khi được gặp lại, không phát giác được là chính mình không cần dùng thần giao để nói chuyện với Tiểu Bạch, thời điểm lấy lại được tinh thần, thế nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Tiểu hồ ly trở mình hướng mắt lên trời lộ vẻ xem thường, ừm khuất kêu đứng lên, "Tiên nhân không thương Tiểu Bạch, ô. Tiên nhân cùng bọn họ giống nhau, đều là người xấu, ô."

"Ta làm sao có thể không thương Tiểu Bạch đây?" Ôm lấy nàng, chậm rãi chải vuốt sợi lông của nàng, cưng chiều nhìn nàng, "Lại bị khi dễ sao?"

"Ô. Bọn họ nói muốn chung ta lên, bảo ăn hồ ly đi."

Trong mắt tiên nhân hiện lên một tia kinh ngạc, xem bộ dáng béo đơ đơ của nàng, không tán thành lắc đầu, "hồ ly vẫn là nên chất củi nướng lên mới là thơm ngon nhất."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đình Di Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Quay lại nhớ về: tiên nhân ca ca

ngạch.

Hóa đá ngay tại chỗ.

Bị gió hóa điệu. . . . (gặp mặt làm nũng)

"Oa." Tiểu hồ ly khóc càng thương tâm, hiểu nàng rõ nhất chỉ có tiên nhân ca ca cư nhiên lại muốn đem nàng đi quay nướng, vừa nghĩ tới sẽ bị lửa nướng, cả người liền không được tự nhiên.

Tiên nhân nhìn nàng một cái, trong mắt cất giấu ý cười thật sâu, cuộc đời này không uống công làm tiên, thỉnh thoảng đùa đùa hồ ly cho vui.

"Tiểu Bạch, thật sự không lo lắng làm sủng vật của tiên ca?"

Tiểu hồ ly chấp chặt miệng, vẻ mặt bất mãn, "Không làm, Tiểu Bạch muốn tu tiên, cùng tiên nhân ca ca sống chung một chỗ, " song túc song tề, (cùng nhau lo lắng cùng nhau già) âm thầm nói bổ sung.

Hồ ly mất lo loạn, Như Nguyệt nha giống như quyến rũ, con người linh hoạt hạ xuống, hai má đỏ lên thở phà phà, may mắn bị bộ lông thật dày che lại.

"Làm một trận thôi?" Tiên nhân cười cười có chút tà mị, một chút cũng không ảnh hưởng đến khí chất nghiêm nghị của hắn.

Trong im lặng nàng nhìn hắn, nhìn đến ngây người.

Ánh trăng chiếu vào trên người của bọn họ, hình ảnh tuần dật(tuần tú+ thanh nhàn) đã trở thành một nét đặc trưng của hắn, trên y phục hiện rõ sự nhanh nhẹn, trong lòng hồ ly chỉ biết cúi đầu nhìn, ngẩng đầu lên một cái liền chống lại ánh mắt của hắn, ánh trăng mờ mờ ảo ảo làm cho nàng tăng thêm một tầng cảm giác mềm mại, bộ lông trơn bóng theo gió đong đưa, trong lòng không khỏi nhộn nhịp nổi lên cảm giác mờ mờ lung lung không rõ.

Phát tay một cái từng cơn gió nhẹ thổi qua, hắn đứng lên từng sợi tóc trên trán theo gió tung bay, chỉ riêng vẻ sự xinh đẹp đã làm cho người ta hít thở không thông.

khiến cho lông mao của tiểu Bạch Hồ bất tri bất giác mà dựng đứng, vương tay ôn nhu thuận lông cho nàng, trong mắt chỉ dung hạ một mình hồ ly là nàng (dung hạ: chỉ dung nạp)

Phát tay một cái từng cơn gió nhẹ thổi qua, hắn đứng lên từng sợi tóc trên trán theo gió tung bay, chỉ riêng vẻ sự xinh đẹp đã làm cho người ta hít thở không thông.

khiến cho lông mao của tiểu Bạch Hồ bất tri bất giác mà dựng đứng, vương tay ôn nhu thuận lông cho nàng, trong mắt chỉ dung hạ một mình hồ ly là nàng (dung hạ: chỉ dung nạp)

"Tiểu Bạch." Tiên nhân thất thanh hô lên tên nàng.

"n."

"Làm tiên sủng của ta đi, không cần lại phải tu tiên, tới đây để cho ta bảo hộ ngươi."

"." Tận sâu trong thâm tâm có điểm cô đơn.

"Tiểu Bạch không muốn làm tiên sủng, tiên nhân ca ca phải tin tưởng, Tiểu Bạch nhất định sẽ tu tiên thành công." Cáp tiên nhân một cái ánh mắt kiên

định, một lòng thẳng thắn nhảy loạn, "Đến lúc đó chúng ta có thể cùng nhau trầm yêu trừ ma."

"Nga." Trong lòng tiên nhân nhất thời gọn lên từng đợt sóng, thân nhiên cười, nhu tình như nước, "Nguyên lai Tiểu Bạch nhà chúng ta có chí hướng lớn như vậy!"

Bất tri bất giác, tâm của một tiên một hồ từng bước tường bước tiếng lại gần nhau hơn.

Tiểu Bạch nhà chúng ta!

Tiểu hồ ly trong lòng chậm rãi cân nhắc mấy chữ này, nhất thời trong lòng vui sướng như nở hoa.

Thân mình càng tới gần hẳn thêm một chút, khẩn cầu nói, "Tiên nhân ca ca, có thể thu nhận Tiểu Bạch sao?"

Lông mày nhíu lại, "Như thế nào, Tiểu Bạch ở trong động không được thoải mái sao?"

"Thoải mái, nhưng mà trong động lại có thêm hai người, nữ nhân kia rất hung ác nói muốn hãm Tiểu Bạch, ô. Tiểu Bạch không nghĩ biến thành hồ ly bào."

"Ha ha, Tiểu Bạch đánh không lại nàng ta sao?" Nghĩ đến bộ dạng Tiểu Bạch bị khi dễ, trong lòng nghĩ như thế nào cũng không giống. Miệng cứ như vậy mà vui tươi hơn hờ.

"Ha ha, Tiểu Bạch đánh không lại nàng sao?" Nghĩ đến bộ dạng Tiểu Bạch bị khi dễ, trong lòng nghĩ như thế nào cũng không giống. Miệng cứ như vậy mà vui tươi hơn hờ.

"Nàng nói Tiểu Bạch không nghe lời của nàng, liền hướng Linh Sơn tiên nhân cáo trạng nàng thật ra là hồ ly làm bọn họ bị thương, " nghe được tiếng cười của tiên nhân ca ca, trong lòng âm ỉ đau khổ, tiếng nói cũng nhỏ đi rất nhiều, đôi mắt đỏ lên, "Rõ ràng là chính nàng ngã vào trong động của Tiểu Bạch tự mình làm mình bị thương, chuyện thật sự không liên quan đến Tiểu Bạch."

"có tức giận vì chuyện này không?" Là loại người nào? Cứ nhiên có thể đi vào trong động của Tiểu Bạch.

"Nàng còn nói."

"Còn nói cái gì?"

"Nàng nói Tiểu Bạch không được kêu Tiểu Bạch, nàng lấy cho Tiểu Bạch một cái tên, tên là thiên lãnh."

"." Con người đơn giản vì quá giận mà tái đi.

"Tiểu Bạch hiện tại là đứa nhỏ không nhà, cầu ở tạm." Hai tiểu móng vuốt vù vù hợp cùng một chỗ, đáng vốc tiểu tụy thỉnh cầu.

Tiên nhân bị động tác của nàng làm vui buồn cười không chịu được, lời nói thâm thúy vuốt ve cái đầu nhỏ của nàng, "Tiên nhân ca ca ta không có chỗ ở cố định, nhưng mà ta vẫn sẽ bảo hộ Tiểu Bạch, người yên tâm trở về đi! Linh Sơn tiên nhân đó, ta sẽ cùng hắn chào hỏi một cái."

"Nhưng mà, " Tiểu Bạch thật sự nhớ...quá muốn cùng tiên nhân ca ca ngủ cùng một chỗ.

Những lời sau còn chưa nói hết, đã bị tiên nhân cười cười đánh gãy, "Trừ phi."

"Trừ phi cái gì?"

"Trừ phi Tiểu Bạch đồng ý làm tiên sủng của tiên nhân ca ca."

"." Lại là vấn đề này, hỏi ít hơn một lần cũng không được sao? Cũng sẽ không rụng thịt.

Nhất thời nổi giận, véo quá tay, không để ý tới tiên nhân ca ca.

Nhìn bộ dạng nàng tức giận, làm cho tiên nhân không được cầu véo một phen, ôm nàng bắt đầu hướng bên trong rừng bước đi.

"Đi, chúng ta về nhà."

Tiểu hồ ly mắt mờ thật to, không thể tin được nhiều năm sau tiên nhân ca ca cứ nhiên lại như vậy, rốt cục cũng đã nguyện ý mang nàng về nhà, nhất thời đầu óc bị buộc lại, hạnh phúc vùi vào trong vật áo của hắn.

Tiên nhân ca ca rốt cục cũng đã khuất phục dưới váy của hồ ly nàng.

Tiếng gió đêm nghe leng keng leng keng, tiểu hồ ly ở trong lòng tiên nhân đuối cái lưng mồi, mà đến quần áo cũng bị cuốn lại, dự là buổi sáng sẽ bị hai người kia ép buộc.

"Ngủ đi!" Thanh âm thanh u của hắn mang theo ma lực mê người.

Hai cái móng vuốt duỗi ra, "Tiên nhân ca ca nhớ rõ đánh thức ta, không được mất tích."

Mỗi lần tiên nhân ca ca bắt đầu đi thì cũng phải nhiều năm sau mới quay lại, chờ đợi hần mãi cho đến khi ‘lồng hồ ly đều trắng bệch’.

Nhận được cái gật đầu của tiên nhân ca ca, lập tức động đậy, hưởng thụ hương thơm trên người hắn, nếu có thể mãi mãi vẫn như thế này, thật là tốt đẹp biết bao nhiêu.

Một đường lững thững bước quanh cái sân vắng, đi tới động hồ ly của nàng, cảm giác trong ngực có một trận gió mát nổi lên, tiên nhân cau mày nhìn hồ ly trong lòng mình đang ngủ một cách không an ổn, chính là trong miệng nàng chảy ra nước miếng, thỉnh thoảng phát ra anh anh tiếng cười.

Xốc nàng lên che chắn cho nàng bước vào trong động, một lớn một nhỏ xuất hiện ở trước mắt hắn, trên mặt tràn đầy kinh ngạc cùng lo lắng, đem cả hai vào vệ bên trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Dùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nhớ lại quá khứ: điều kiện, đối xử tử tế với nàng + Tiểu Bạch hỷ kịch thâu

đối với một người đột nhiên xuất hiện ở trong động, cả hai cùng vang lên một hồi chuông cảnh cáo, kinh hoàng rất nhiều, cảnh giác khi nhìn hồ ly Bạch đang nằm trong lòng hắn, béo vù vù, đều lui thành một đoàn.

Hay là.

Trên mặt một trận kinh ngạc.

Nam tử áo trắng giống như tiên nhân lâm cảnh, y phục tung bay trong gió, núi non giống như đứng thẳng, nguyệt oản tinh đồng.(ánh trắng như đang thương tiếc) cười lộ lên như băng tuyết băng liên, ngạo mà thánh khiết, cánh tay có xu hướng muốn hai mẹ con im lặng chớ có lên tiếng.(giống như động tác "suyt") áp chế nghi hoặc của mọi người.

tại dưới bầu trời này nhất thời tràn đầy một mảnh yên tĩnh, duy nhất chỉ còn nàng oanh oanh những lời nói vô nghĩa, thật cẩn thận đem tiểu hồ ly đặt trên cái giường của tiểu hồ ly, tiểu hồ ly xoay người một cái giống như từ một nơi khác lui tới đứng lên, hoàn mỹ giống như nhất phẩm tuyết vũ.

Ngón tay hướng về phía trước điểm một chút, một đạo màu trắng tỏa ra giống như cái lông màu trắng đem nàng bảo hộ phía bên trong.

Tiểu Mạc Ly hé miệng không nói, trên mặt mang theo một tia tùy ý tức giận, trong ánh giống như một tiểu hải đồng, sâu xa làm cho người ta có cảm giác bình yên.

Nương một mình thi nhau đoán, theo cứ chi tiếp theo của hắn, có thể kết luận hắn không có ác ý, nhưng mà ở chỗ tiểu hồ ly đang ngủ lại thiết lập kết giới, điều này rõ ràng là xem hai người bọn họ là những kẻ ác ôn mà.

Nhất định là bởi vì chuyện lúc trước đã nói là muốn chung hồ ly bảo lên mà ghi hận, nhưng mà hai mẹ con bọn họ cũng đã chịu tội, bị cái mùi trung tiên của hồ ly chết tiết này huân cho trời đất cũng đảo điên luôn rồi, đây là đòi mạng mà, mùi rắm thúi của hồ ly này tanh tưởi kéo dài đến buồn nôn.

Tiên nhân nhìn hai người bọn họ, đem ánh mắt của cả hai thu vào trong mắt tỏ vẻ không hài lòng, bờ môi khiêu gợi của hắn dương lên, "Nhị vị lúc này vẫn còn ở trong động, là vì chuyện gì?"

Đầu tiên là ánh mắt của mẫu thân nhìn hần hần mang cử chỉ bất phàm, chất chắn không phải là hạng người bình thường.

"Không nói gạt người, chúng ta là bị người đuổi giết, nhất thời vô ý rơi vào trong động, hiện tại đang lo lắng cho tánh mạng của mình."

Cô gái trước mặt thanh lệ thoát tục, nói chuyện leng keng hữu lực, không hề úy kỵ.

Làm cho người ta có một loại cảm giác trên cao nhìn xuống, bỗng nhiên nhớ tới, giữa Linh Sơn nổi bật mùi máu tươi, nhất định cùng với hai người này có liên quan.

"Hay là chuyện sát hại vào buổi sáng là do các người dựng lên?" vân đạm phong kinh phun ra những lời này, dư quang nơi khóe mắt ném qua hai người.

"Đúng vậy, chúng ta chủ ý là vòng qua Linh sơn quay về quê cũ, nhưng nửa đường lại bị kẻ xấu chặn lại, may mà nhóm gia nô tận lực bảo vệ chúng ta lên Linh Sơn xin giúp đỡ, nói đến cũng khéo, cho là chúng ta cùng tiểu hồ kia ly hữu duyên, cho nên mới ở trong động của tiểu hồ ly tránh thoát một kiếp, thật không có ác ý, hi vọng đại hiệp người có thể ra tay đưa chúng ta quay về kinh, ngày sau tất đáng môn hậu tạ."(đăng môn: đến nhà)

Hào một cái nữ tử, nói thẳng chủ đề, ánh mắt như ung, tâm tư rất thâm, làm cho người ta không thể không bội phục.

Nam tử trong mắt toát ra vẻ tán thưởng, nhìn thoáng qua tiểu hồ ly còn đang nói mê, ở giữa kết giới, mắt thấy nàng không bị bọn họ quấy rầy, tiếp tục lẫn mình không giả đi, hẳn có dự cảm, tương lai này chỉ có thể yêu tiểu hồ ly vì thế nên thay đổi một chút.

dưới Linh Sơn, phượng quyết ngàn năm, có phải hay không nàng vẫn như cũ vẫn còn nhớ rõ hẳn!

Tiểu Mạc Ly mắt lạnh nhìn nam tử trước mắt.

"Tiểu Bạch đích thị là tiên hồ sống trên núi Linh Sơn, thuở nhỏ ở Linh sơn tập thuật, nhưng nàng cũng không có duyên tu tiên, đã có để lãng tính chiếu rọi, hôm nay các ngươi cùng nàng kết duyên dưới trần, ngày khác chỉ mong các ngươi có thể đối xử tử tế với nàng, nếu các ngươi có thể đáp ứng, ta nguyện hộ tống các ngươi an toàn về quê cũ!"

Hai mẹ con nghe xong như lọt vào trong sương mù, đầu đầy mờ mịt, người này nói chuyện cũng quá lạc đề!

Bọn họ cùng Tiểu Bạch hồ dù có duyên phận thì cũng chỉ giới hạn đến ngày hôm nay, ngày khác trở lại hoàng thành, làm sao lại có thể tương phùng.

Tiếp tục gật gật đầu, xem như đã bằng lòng đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nhớ lại quá khứ: tính từng người

chỉ chớp mắt, đã là 13 thu đã trôi qua, năm đó không quen Quý Thiên Lãnh, trên người đã sớm bao quanh một tầng mỵ hoặc mê người, một cái đầu mặc áo choàng trên bả vai, theo gió tán động, nhất tiếu nhất sân cũng làm lay động lòng người, (nhất tiếu nhất sân: một nụ cười một câu năng mị) thân thủ mạnh mẽ Như Diệp dừng ở không trung vẽ ra một đường cong duyên dáng.

Quái Sơn có thể chiếm được chỗ lần kỳ thật là quá quái dị, đâu đâu cũng có cây khô, thu thủy trường lưu, (nước sông mùa thu chảy dài) tạo ra một con đường cong co vòng vào.

Quý Lão Tử tuy rằng qua tuổi mạo diệt, (qua 70 tuổi) tóc dài như lông chim tiên hạc giống như tuyết trắng, sắc mặt hồng hào mang theo một hải đồng có vẻ yếu ớt, thân hình mạnh giống như chim yến, lại không giống như tuổi già sức yếu, ăn mặc hờ hang giọng nói cao vút, "Đứng lại, hôm nay ta không đem ngươi trực xuất khỏi sự môn là không được."

Nhọt nhạt cười, dựa vào địa thế Quái Sơn đem hẳn đùa giỡn xoay vòng, làm nũng hô to, "Su phó!"

Giọng nói nhu nhuận như kiều tự thủy, (mềm mại như nàng kiều tựa như nước) bay thẳng vào trong tai quý Lão Tử làm hẳn như nhũn ra, nàng xuất ra một vò rượu nhỏ, tận tình dâng đưa, hơi thở làm say mê lòng người làm cho quý Lão Tử muốn ngừng mà không được, vẻ mặt ngạc nhiên rất giống nàng: "Của ta hảo đồ đệ, đây không phải hương mẫn lâu loại mới nhất làm say lòng người sao? Còn không có mớ bán người cư nhiên lại có thể mua được."

Nghĩ tới ngày đó thử rượu ở Túy Hồng Lâu, hương thơm làm say lòng người dư vị vẫn còn lưu lại, mùi hương vòng quanh trong mũi mỗi người không tiêu tan, hi hi, thật không hổ là hảo đồ nhi của ta, nhanh như vậy liền mua đến hiếu kính với sư phó, "Đến đến, mau cho vị sư uống hai chén."

"Ai!" nhẹ than một tiếng, cả người và tâm đều lên tiếng.

"Làm sao vậy, hảo đồ đệ của ta!"

"Sư phó, vẫn là luyện tiếu Phích Lô Châu, thực làm cho tâm của Thiên Lãnh có chút buồn."

"Này. . . ." Phích lô châu là pháp bảo nhân gian ít, nhưng rượu này.

Nhìn ra được sư phó đang u buồn, Quý Thiên Lãnh vẫy vẫy vò rượu đá trong tay càng thêm lợi lại hơn trước, giống như chỉ trong nháy mắt vò rượu sẽ bị quần võ, thấy vậy trái tim hẳn cũng bay theo vò rượu cùng nhau rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Nhớ lại quá khứ: tính từng người(tt)

Cắn răng một cái, "Ta mượn."

"Thật sự." về mặt Quỷ Thiên Lãnh hiện lên nét giảo hoạt, đem vỏ rượu ném tới sư phó.

Làm hấn sợ tới mức hồn cũng bay mất, vội vàng đi tiếp rượu, trong bụng này không thể một ngày không có rượu, đem vỏ rượu bảo bồi ôm vào trong lòng, mãi đến khi hấn hiểu rõ vấn đề liền mất hứng đứng lên thâm oán trách, vì việc độ kiếp ngày mai, ngay cả sư phó của mình cũng tính kế.

"Đi theo ta."

Rất nhanh sau đó hai người liền biến mất trên quái sơn.

Kinh thành.

Tại cung điện trong hoàng cung rực rỡ các màu sắc xanh vàng, đường nét điêu khắc ở trên các cây cột cự long trông rất sống động, khí thế bức người.

Trên người Mạc Ly Bạch vận một bộ long bào, con ngươi sâu và đen so với trước kia càng thêm mê người.

Nhìn tín hàm đặt ở trên đài, biết là ngày mai nàng sẽ bắt đầu độ kiếp.

Độ kiếp, yêu cùng người muốn độ kiếp không giống nhau, từ lúc bắt đầu nàng đã là một hồ ly là một yêu hồ, mỗi một trăm năm sẽ trải qua một lần độ kiếp, đại nạn không chết liền có khả năng tăng lên thêm một tầng công lực, mãi đến tu thành hình người mới thôi, từ đó liền có thể độ kiếp phi thăng.

Đây là lần đầu tiên nàng lấy thân phận con người để độ kiếp, chứng thật là một chuyện làm người ta cao hứng, thế nhưng lúc này ngoài cung lại cứ xuất hiện tình hình bệnh dịch, cần huyết của ngàn năm ngọc lưu ly hồ làm thuốc dẫn.

chuyện này bây giờ nên làm sao cho tốt?

Chế thuốc cũng không phải là chuyện một sớm một chiều.

Ngăn cản nàng, nàng liền mất đi cơ hội đề tu tiên!

Không ngăn cản nàng, thì thực là xin lỗi lê dân bách tính, hơn nữa khi nàng độ kiếp thành công về sau lại không thể tùy ý đến nhân gian.

nhưng trong thiên hạ, làm sao còn có con ngọc lưu ly hồ thứ hai?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trăm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: quay về phong vân liền nổi dậy

phía trước hồi ức này đây gọi ra chuyện xưa, này văn phong thoải mái Tiểu Bạch.

Và nối tiếp chương 16:

~~~~~ lông chim thổi qua ~~~~~

Ở trên đường đi dạo Đào Hoa Nam không chịu nổi sư phó Đả Phù Tấn, (chất là thi triển thuật gì đó) tìm cái địa phương không có người, ngón tay hướng về phía trước như con rắn về một cái, đáp lại chính là giữa không trung hiện ra một luồng ánh sáng như bùa đi qua, "Lão nhân, ngươi đừng cả ngày cũng không có việc gì đi triệu hồi ta, được không, ta rất phiền!"

Quý Lão Tử lập tức bị âm thanh thờ phỉ phi của đồ đệ dọa cho sợ, khẩn trương hỏi, "Đào Hoa, ngươi không sao chứ, có phải hay không tiểu hồ ly kia đã phi thăng thành công? Ngươi thiếu ta câu trả lời."

Đào Hoa Nam tức giận nói, "Gọi ta là Đào Hoa Nam, không nhớ kỹ sao? Không được gọi ta Đào Hoa."

"trước kia ta gọi ngươi như vậy, ngươi cũng không còn nói cái gì? Hôm nay lại ăn nhầm thuốc gì, hóa được sao? Có làm hay không, ta lại là người tôn kính nhất phó sư phụ." Không hài lòng cả miệng đều bị bóp méo, mới vừa nãy bị tiểu hồ ly tinh lừa đưa cho lời châu đề đi, hiện tại lại bị đại đồ đệ giáo huấn, ngươi nói trên đời này có sư phụ nào chịu uất ức như vậy sao?

"Thiết." Tuyên bố không đem hấn đặt vào trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

"Người như vậy là muốn làm vì sự tức chết ư." Cánh tay không ngừng vuốt vuốt ngực, "Người không biết kính già sao?"

"Được rồi, đừng tức giận, vội vả tìm ta như vậy để làm gì?"

"Trong mắt người không biết còn coi ta là sư phó không, người a, chỉ cần có được một nửa sự hiểu thuận như tiểu hồ ly thì tốt rồi." nhắc mới nhớ, cái quỷ tinh linh đáng yêu lúc nào cũng biết cách làm cho hắn vui vẻ kia, hiện tại không biết như thế nào rồi, đôi mắt quỷ Lão Tử không khỏi đỏ lên.

Đào Hoa Nam liếc mắt nhìn sư phó, hóa ra là sư phó nhớ mong tiểu hồ ly phù tán tìm không thấy nàng mới nhớ tới hắn, nếu không có sự kiện kia, chất chấn sư phó lại canh giữ ở bên người nàng, thế nên bây giờ bắt đầu hối hận chứ gì.

Lúc trước thì hết lần này tới lần khác ở lại trấn giữ cái hang thần bí đã phong ấn bị người ta phá vỡ, mà người phong ấn cái hang lại là vị đại trưởng lão vì đại giới mà phải trả giá bằng chính sinh mệnh của mình ở dưới đó lập nên hai tầng phong ấn, cũng lấy máu của chính mình làm thành kết giới khó đánh hạ nhất.

Thế như loại phong ấn cùng kết giới khó đánh hạ như vậy chỉ trong một đêm lại bị người phá vỡ, nhân gian bị che kín bởi một tầng bóng đen, may mà các loại yêu quái ở trong hang bị phong ấn quá lâu nên ma lực hiện tại không bằng lúc trước, vì thế Bát Đại Trưởng lão cùng với các đại đệ tử đã cùng tụ tập lại để cùng nhau thương lượng đối sách tốt nhất.

Nhưng mà lòng người lại cực kì hoảng sợ, có người nói trong ma quỷ trong Ma Quật đã trốn ra, cũng có người nói gần đây dịch bệnh đang hoành hành cũng là do ma giới đang bắt đầu xâm nhập vào nhân gian, vì thế càng tạo ra nhiều khủng hoảng.

Ma giới vẫn lấy Nhân Gian Giới phản đối cảm xúc ra sức lượng, cùng phạt giới bất đồng (ta không hiểu câu này aaaa)

"Sư phó, người nhìn thử bên kia xảy ra chuyện gì?"

"Không biết, cả tám người chúng ta cùng nhau hợp lực đã đánh hạ cái phong ấn rồi, hiện tại ma quật này chỉ còn lại cái vỏ trống, chúng ta thủ tại chỗ này cũng không cảm nhận được chút ma khí nào, chỉ sợ là ma quái ở bên trong đã trốn ra hết, bây giờ chúng ta khởi hành đi Huyền Thai Sơn bàn bạc bước tiếp theo, chỉ lưu lại Từ Minh trưởng lão lúc này đang trông coi."

"Hoa đào, tiểu hồ ly hiện tại như thế nào, người có nhìn thấy nàng không? Phi thăng rồi sao? nãy giờ vì sư luôn bám tay tính thử vận mệnh của nàng, nhưng lại tính không ra."

"Sư phó, Thiên Lãnh nàng, nàng bị đánh quay về nguyên hình rồi, cũng may vừa đúng lúc chúng ta đuổi tới, nhắc về cho nàng một mạng."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Hậu Đùng Đi Trầm Lại Sửa Tường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.